

PRIJEDLOG ZAKONA O PLAĆAMA U DRŽAVNOJ SLUŽBI I JAVNIM SLUŽBAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. točki 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Plaće zaposlenih u državnoj službi i javnim službama u Republici Hrvatskoj nisu regulirane jedinstvenim zakonom.

Plaće službenika i namještenika u državnoj službi

Službenički sustav uređen je *Zakonom o državnim službenicima* („Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15. i 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.). Tim Zakonom uređeni su prijam u državnu službu, klasifikacija radnih mjesta, stručno osposobljavanje i usavršavanje državnih službenika i namještenika, napredovanje u službi i druga pitanja od značaja za ostvarivanje prava i obveza državnih službenika.

Zakon o državnim službenicima ne uređuje plaće državnih službenika, nego samo u poglavlju *Temeljna prava* utvrđuje da državni službenici i namještenici za svoj rad imaju pravo na plaću i to pravo na jednaku plaću za jednak rad, odnosno rad jednake vrijednosti. U članku 10. stavku 3. toga Zakona upućuje se da će se plaće i druga materijalna prava državnih službenika urediti posebnim zakonom.

Sukladno Zakonu o državnim službenicima, do stupanja na snagu posebnog zakona kojim će se urediti plaće i druga materijalna prava državnih službenika i namještenika, ostaju na snazi odredbe članka 108. do 112. *Zakona o državnim službenicima i namještenicima* („Narodne novine“, br. 27/01., 92/05., 86/08. i 28/10.), kojima se uređuju pitanja plaća državnih službenika i namještenika, i odredbe Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi („Narodne novine“, br. 37/01., 38/01. – ispravak, 71/01., 89/01., 112/01., 7/02. – ispravak, 17/03., 197/03., 21/04., 25/04. – ispravak, 66/05., 131/05., 11/07., 47/07., 109/07., 58/08., 32/09., 140/09., 21/10., 38/10., 77/10., 113/10., 22/11., 142/11., 31/12., 49/12., 60/12., 78/12., 82/12., 100/12., 124/12., 140/12., 16/13., 25/13., 52/13., 96/13., 126/13., 2/14., 94/14., 140/14., 151/14., 76/15. i 100/15., 71/18., 15/19., 73/19., 63/21., 13/22., 139/22., 26/23.) i Uredbe o poslovima s posebnim uvjetima rada u državnoj službi („Narodne novine“, br. 74/02., 58/08., 119/11., 33/13., 65/15. i 2/17. i 63/21.). Uredbom o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi utvrđeni su jedinstveni nazivi radnih mjesta i koeficijenti složenosti poslova te posebni nazivi

radnih mjesta i koeficijenti za pojedina državna tijela. Od primjene navedene Uredbe izuzeti su rukovodeći državni službenici koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, a za koje su koeficijenti složenosti poslova utvrđeni u samom Zakonu o državnim službenicima.

Međutim, plaće državnih službenika i namještenika nisu definirane jedinstvenom, prethodno navedenom Uredbom, već su se vremenom pojedini segmenti državne službe izdvojili te za svoje službenike i namještenike definirali, u pravilu, veće plaće ili posebne dodatke na plaću posebnim uredbama kao što je to učinila Carinska uprava, Porezna uprava, Državni inspektorat, Ministarstvo vanjskih i europskih poslova za zaposlene u službi vanjskih poslova te policija pa je tako trenutno u primjeni šest uredbi kojima se utvrđuju nazivi radnih mjesta i koeficijenti za zaposlene u državnoj službi. Pored Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi, u primjeni su još i:

. Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova, dodatku na uvjete rada te kriterijima i najvišem mogućem iznosu dodatka za natprosječne rezultate u radu za službenike Porezne uprave („Narodne novine“, broj 78/17.),

. Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova za carinske službenike („Narodne novine“, broj 78/17.),

. Uredba o plaćama policijskih službenika („Narodne novine“, br. 7/22., 149/22. i 26/23),

. Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova za radna mjesta u Državnom inspektoratu („Narodne novine“, broj 107/19),

. Uredba o plaćama, dodacima i naknadama u službi vanjskih poslova („Narodne novine“, br. 22/03., 48/03., 39/06., 36/07., 25/13., 48/18., 15/19. i 99/22.).

Zbog ovakve fragmentacije propisa kojima se utvrđuju nazivi radnih mjesta i koeficijenti složenosti poslova u državnoj službi utvrđeni su različiti koeficijenti za ista radna mjesta što dovodi do neželjenog oblika mobilnosti službenika na način da se službenici premještaju iz jednog državnog tijela u drugo državno tijelo u kojemu je za njihovo radno mjesto propisan veći koeficijent.

Također, pojedinim su uredbama utvrđeni i razni dodaci na plaću pa tako, primjerice, službenici u Poreznoj i Carinskoj upravi imaju dodatke na plaću koje nemaju službenici u drugim tijelima.

Čak ni osnovna plaća državnih službenika i namještenika nije definirana na jedinstveni način. Naime, za državne službenike i namještenike je osnovna plaća definirana kao umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je službenik i namještenik raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža, ali za policijske službenike osnovna plaća obuhvaća i tzv. dodatak u osnovnoj plaći od 3% do 6,11% temeljem *Sporazuma o visini dodatka i dinamici isplate dodatka u osnovnoj plaći za policijske službenike*, sklopljenog dana 18. prosinca 2019. godine između Vlade Republike Hrvatske s jedne strane te Sindikata policije Hrvatske, Nezavisnog sindikata djelatnika MUP-a i Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH.

Pored ovakvog neujednačenog načina definiranja osnovne plaće za zaposlene u državnoj službi - što dovodi do nejednakih plaća za ista radna mjesta odnosno iste poslove - dodatni je

problem taj što važeći sustav ocjenjivanja službenika ni na koji način nije povezan s plaćama odnosno ocjena učinkovitosti rada službenika i namještenika ne utječe na njihovu plaću, niti u pozitivnom niti u negativnom smislu. Također, ne postoji sustav nagrađivanja za službenike i namještenike koji se izdvajaju od prosjeka i postižu izvanredne rezultate za rad državnog tijela u kojemu rade pa u državnoj službi vlada nezadovoljstvo službenika i namještenika zato što su svi izjednačeni u plaći, neovisno o radu i rezultatima rada.

Jedini element plaće koji je jedinstven za sve je osnovica za izračun plaće. Osnovica za izračun plaće državnih službenika i namještenika se prema još uvijek važećem članku 108. stavku 2. *Zakona o državnim službenicima i namještenicima* utvrđuje kolektivnim ugovorom. Stoga je ista utvrđena Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, broj 56/22. i 127/22.) i od 1. travnja 2023. godine iznosi 902,08 EUR-a bruto.

Uz ovaj Prijedlog zakona istovremeno će se predložiti i novi Zakon o državnim službenicima, kao dio cjelokupnog normativnog rješenja vezanog za sveobuhvatnu reformu sustava plaća u državnoj službi.

Plaće službenika i namještenika u javnim službama

Plaće službenika i namještenika u javnim službama uređene su *Zakonom o plaćama u javnim službama* („Narodne novine“, broj 27/01. i 39/09.) i *Uredbom o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama* („Narodne novine“, br. 25/13., 72/13., 151/13., 9/14., 40/14., 51/14., 77/14., 83/14. – ispravak, 87/14., 120/14., 147/14., 151/14., 11/15., 32/15., 38/15., 60/15., 83/15., 112/15., 122/15., 10/17., 39/17., 40/17. – ispravak, 74/17., 122/17., 9/18., 57/18., 59/19., 79/19., 119/19., 50/20., 128/20., 141/20., 17/21., 26/21., 78/21., 138/21., 9/22., 31/22., 72/22., 82/22., 99/22. i 26/23.).

Unatoč tome što su nazivi radnih mjesta i koeficijenti složenosti poslova definirani jedinstvenom Uredbom, u praksi je tijekom proteklih 20-ak godina došlo do pojave različitih plaća za ista radna mjesta, ponajviše kao rezultat raznih dodataka na plaću ugovorenih granskim kolektivnim ugovorima za pojedine javne službe, ovisno koji je sindikat uspio ispregovarati bolje uvjete za službenike i namještenike iz javne službe u kojoj djeluje.

Dodatno, pojedini su dodaci na plaću definirani i zakonima kao što je, na primjer, *Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnim i srednjim školama* („Narodne novine“, br. 87/08., 86/09., 92/10., 105/10. – ispravak, 90/11., 5/12., 16/12., 86/12., 126/12. – pročišćeni tekst, 94/13., 152/14., 7/17., 68/18., 98/19., 64/20. i 151/22.) definiran dodatak od 30% zaposlenima u osnovnim i srednjim školama koji rade na EU projektima.

Pored kolektivnih ugovora i zakona, dodaci na plaću su ugovarani i raznim sporazumima sklopljenim između Vlade RH i sindikata na neodređeno vrijeme. Primjer takvog Sporazuma je *Sporazum o dodacima u obrazovanju i znanosti* iz 2006. godine temeljem kojega zaposleni koji rade u osnovnim i srednjim školama te na fakultetima imaju pravo na dodatak na plaću od 13,725%.

Brojnost propisa kojima su uređene plaće u javnim službama je značajna i dovodi do pravne nesigurnosti u njihovoj primjeni i tumačenju, posebno s obzirom na činjenicu da postoji više

granskih kolektivnih ugovora te da je za svaki granski kolektivni ugovor osnovano povjerenstvo odnosno komisija za njegovo tumačenje. Budući da granski kolektivni ugovori sadrže pojedina materijalna prava koja su ugovorena i Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama, isto pravo drukčije se primjenjuje u različitim javnim službama i to isključivo kao rezultat različitog tumačenja nadležnih povjerenstava odnosno komisija.

U javnim službama ne postoji sustav ocjenjivanja službenika i namještenika kao ni sustav nagrađivanja iako je sustav nagrađivanja predviđen *Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama* („Narodne novine“, br. 56/22. i 127/22.). Naime, navedenim je Temeljnim kolektivnim ugovorom predviđena mogućnost isplate dodatka za uspješnost na radu za ostvarene natprosječne rezultate rada, u skladu s posebnim propisom kojim se uređuju plaće u javnim službama.

Poseban propis kojim se uređuju plaće u javnim službama je *Zakon o plaćama u javnim službama*, kojim je predviđena mogućnost isplate dodatka za uspješnost rada u visini najviše tri plaće službenika odnosno namještenika. Međutim, istim je Zakonom definirano da će Vlada uredbom utvrditi kriterije utvrđivanja natprosječnih rezultata rada i način isplate dodatka za uspješnost na radu, a takva uredba od 2001. do danas nije donesena. S obzirom da nije donesena uredba kojom se utvrđuju kriteriji utvrđivanja natprosječnih rezultata rada, službenici i namještenici u javnim službama ne mogu ostvariti dodatak za uspješnost na radu.

U praksi je došlo do pojave da su pojedine ustanove (prvenstveno razne agencije) svojim internim općim aktima utvrdile pravo službenika i namještenika na nagrade za uspješnost na radu, što je protivno važećem Zakonu o plaćama u javnim službama. Takva je praksa dodatno doprinijela nejednakim plaćama u javnim službama, jer neke ustanove isplaćuju nagrade za uspješnost na radu dok većina takvu odredbu nije ugradila u svoje interne akte.

Za razliku od državnih službenika i namještenika, zaposleni u javnim službama ne ostvaruju pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova za 4%-8%-10% (tzv. vjernost službi), što također dovodi do različitih plaća za ista odnosno istovrsna radna mjesta u državnoj službi u odnosu na javne službe.

Isto kao i u državnoj službi, jedini element plaće koji je jedinstven u svim javnim službama je osnovica za izračun plaće, koja se utvrđuje *Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama* i jednaka je osnovici za izračun plaće za zaposlene u državnoj službi.

Reformska mjera iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021.-2026.

Reforma sustava plaća je predviđena Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026. - C2.2. R2 – *Novi modeli plaća i rada u državnoj službi i javnim službama*, a u okviru iste je predviđena investicija C2.2. R2 II- *Unaprjeđenje sustava plaća u državnoj upravi i javnim službama, sustava HRM-a i COP-a*.

Cilj navedene investicije je unaprijediti sustav plaća u državnoj službi i javnim službama s obzirom da su u proteklih 20-ak godina uočeni određeni nedostaci sadašnjeg sustava plaća kao što su, na primjer, nejednake plaće za ista radna mjesta, nepostojanje utjecaja ocjene učinkovitosti rada na plaću službenika i namještenika, nepostojanje sustava nagrađivanja za

službenike i namještenike koji ostvare iznimne rezultate značajne za rad državnog tijela odnosno javne službe u kojoj rade, nepostojanje koordinacije i nadzora nad sustavom plaća sa središnje razine, pravna nesigurnost pri obračunu plaća zbog postojanja više od 560 dodataka na plaću koje prate i razna tumačenja vezana uz njihov obračun, preveliki broj propisa (oko 300 propisa) kojima se uređuje sustav plaća te drugi nedostaci.

Iako je Nacionalnim planom oporavka i otpornosti 2021.-2026. predviđeno donošenje dva zakona o plaćama: jednog za državnu službu, drugog za javne službe (sustav obrazovanja, zdravstva, kulture, socijalne skrbi i drugi), Koordinativno tijelo Vlade Republike Hrvatske za međuinstitucionalnu koordinaciju aktivnosti vezanih za unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama (Odluka o osnivanju navedenog tijela „Narodne novine“, broj 31/22 i 85/22) je na svom sastanku održanom 22. studenog 2022. godine donijelo odluku o izradi jedinstvenog zakona o plaćama kojim bi se definirale plaće u državnoj službi i javnim službama. Razlog takve odluke leži u nastojanju da se uvede standardiziran sustav plaća odnosno da plaće budu jednake za ista radna mjesta, neovisno o tome radi li se o radnom mjestu u državnoj službi ili javnim službama.

Pitanja koja se uređuju ovim Zakonom te posljedice koje će donošenjem Zakona proistéći

Ovim Zakonom predlaže se na jedinstven način urediti sustav plaća u državnoj službi i javnim službama koji se temelji na načelu jednakosti plaća (jednaka plaća za jednak rad odnosno rad jednake vrijednosti).

Zakon će se primjenjivati na zaposlene u državnoj službi i javnim službama za koje se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu.

Ovim Zakonom postići će se sljedeće:

◇ osigurat će se jednakost plaća na istim radnim mjestima (jednaka plaća za jednak rad odnosno rad jednake vrijednosti), što znači da plaća više neće ovisiti o državnom tijelu ili javnoj službi u kojemu radi službenik i namještenik već isključivo o radnom mjestu i poslovima koji se na njemu obavljaju;

◇ provest će se vrednovanje radnih mjesta pomoću unaprijed definiranih kriterija i na temelju toga će se utvrditi koeficijenti za obračun plaća za radna mjesta;

◇ ista ili istovrsna radna mjesta (u smislu razine složenosti poslova, odgovornosti, utjecaja na donošenje odluke, rukovođenja) svrstat će se isti platni razred i za svaki platni razred će biti utvrđen raspon koeficijenata;

◇ uvest će se jedinstvena platna ljestvica radi veće jednoobraznosti i standardizacije radnih mjesta;

◇ službenicima i namještenicima će se omogućiti promicanje u plaći na istom radnom mjestu, a visina plaće ovisit će o učinkovitosti rada (stjecanje prava na dodatke na plaću u ovisnosti od ocjene učinkovitosti rada u prethodnom razdoblju);

◇ uvest će se mogućnost nagrađivanja službenika i namještenika koji tijekom godine postignu iznimne rezultate značajne za rad državnog tijela ili javne službe u kojoj rade;

◇ uvest će se nadzor i praćenje nad sustavom plaća osnivanjem jedinstvenog, međuresornog tijela za nadzor i praćenje sustava plaća.

Zakonom se uređuju načela sustava plaća, vrednovanje radnih mjesta, ocjenjivanje učinkovitosti rada, plaća i dodaci na plaću, platna ljestvica i platni razredi, promicanje u plaći temeljem ocjene učinkovitosti rada, nagrađivanje službenika i namještenika za ostvarene radne rezultate, praćenje i unaprjeđivanje sustava plaća te nadzor nad provedbom zakona.

Ovaj se Zakon neće primjenjivati na djelatne vojne osobe, na zaposlenike u diplomatsko-konzularnim predstavništvima Republike Hrvatske u inozemstvu, druge zaposlenike izaslane u inozemstvo i na zaposlenike u državnim tijelima osnovanim zakonom kojim se uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske.

Zakonom se definira okvir za uređenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama, a naknadnim donošenjem podzakonskih akata provest će se vrednovanje radnih mjesta prema kriterijima utvrđenim ovim Zakonom i njihovo svrstavanje u određeni platni razred, utvrdit će se novi nazivi radnih mjesta i pripadajući koeficijenti za obračun plaće te će se definirati postupak ocjenjivanja i nagrađivanja službenika i namještenika.

Stoga će ovaj Zakon - zajedno s podzakonskim aktima koji će se donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona - činiti sveobuhvatni pravni okvir za reformu sustava plaća u državnoj službi i javnim službama.

Plaće za svako pojedino radno mjesto bit će moguće utvrditi nakon provedenog postupka vrednovanja i klasifikacije radnog mjesta te utvrđivanja novog koeficijenta za obračun plaća. U postupku vrednovanja radnih mjesta, njihovoj klasifikaciji i utvrđivanju novih koeficijenata za obračun plaća tražit će se i mišljenje sindikata.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Reforma sustava plaća imat će značajan fiskalni učinak na državni proračun i to ne samo zbog stupanja na snagu ovoga Zakona već i zbog podzakonskih akata – uredbi koje će se donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a kojima će biti utvrđeni novi koeficijenti za obračun plaća radnih mjesta u državnoj službi i javnim službama.

Fiskalni učinak ovog Zakona procjenjuje se na oko 12 milijuna eura godišnje u prve tri godine provedbe uslijed isplate jednokratnih godišnjih bonusa (koji će se moći isplaćivati već od 2024. godine) i promicanje u plaći, odnosno isplatu dodatka na plaću za učinkovitost rada za one koji će u 2024. i 2025. godini biti ocijenjeni ocjenom „izvrstan“ odnosi. Fiskalni učinak se povećava s odmakom vremena, jer će protekom godina službenici i namještenici kumulirati bodove stečene u postupcima ocjenjivanja učinkovitosti rada, što znači da će se povećavati ukupan broj službenika i namještenika koji će steći pravo na navedeni dodatak za učinkovitost

rada, a povećavat će se i postoci dodatka na plaću po ovoj osnovi, jer visina dodatka na plaću izražena u postotku raste s povećanjem broja stečenih bodova.

Procjena je da će u prvih 10 godina provedbe ovoga Zakona fiskalni učinak iznositi oko 1,8 milijardi eura od čega se oko 158,3 milijuna eura odnosi na isplatu godišnjih bonusa, a 1,7 milijardi eura na promicanje službenika i namještenika u plaći odnosno na isplatu dodatka na plaću za učinkovitost rada.

PRIJEDLOG ZAKONA O PLAĆAMA U DRŽAVNOJ SLUŽBI I JAVNIM SLUŽBAMA

I. UVODNE ODREDBE

Predmet zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje sustav plaća u državnoj službi i javnim službama : načela sustava plaća, vrednovanje radnih mjesta, ocjenjivanje učinkovitosti rada službenika i namještenika, plaća i dodaci na plaću, platna ljestvica i platni razredi, promicanje u plaći temeljem ocjene učinkovitosti rada, nagrađivanje službenika i namještenika za ostvarene radne rezultate, praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama te nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

Primjena zakona

Članak 2.

(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se na službenike i namještenike u državnoj službi i javnim službama.

(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na djelatne vojne osobe, zaposlenike u diplomatsko-konzularnim predstavništvima Republike Hrvatske u inozemstvu, druge zaposlenike izaslane u inozemstvo i na zaposlenike u državnim tijelima osnovanim zakonom kojim se uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske.

(3) Na osobe zaposlene na poslovima podrške ministru te u Uredu predsjednika Vlade i Uredu predsjednika Hrvatskoga sabora sukladno zakonu kojim se uređuje sustav državne uprave primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na vrednovanje radnih mjesta, osnovnu plaću i dodatke na osnovnu plaću.

(4) Na osobe iz stavka 3. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o ocjenjivanju, nagrađivanju i promicanju.

Pojmovi u ovom Zakonu

Članak 3.

Pojedini pojmovi u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. *državna tijela* su tijela državne uprave, pravosudna tijela, stručna služba Hrvatskoga sabora, Ured predsjednika Republike Hrvatske, Glavno tajništvo Vlade Republike Hrvatske, uredi i druge stručne službe Vlade Republike Hrvatske, Državni ured za reviziju, stručna služba Ustavnog suda Republike Hrvatske, pučkog pravobranitelja, pravobranitelja za djecu, pravobranitelja za ravnopravnost spolova, pravobranitelja za osobe s invaliditetom, povjerenika za informiranje, Državnog izbornog povjerenstva, Povjerenstva za sprječavanje sukoba interesa, Povjerenstva za fiskalnu politiku i druga tijela koja se osnivaju za obavljanje državne službe.

2. *javne službe* su:

) pravne osobe koje su kao proračunski korisnici državnog proračuna navedeni u Registru proračunskih i izvanproračunskih korisnika

) Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i Hrvatski zavod za zapošljavanje

) osnovnoškolske i srednjoškolske ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu sukladno posebnom propisu kojim se uređuje odgoj i obrazovanje

) ostale pravne osobe iz sustava znanosti i obrazovanja kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu i

) javne ustanove kojima Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje osigurava sredstva za troškove pružanja zdravstvene zaštite osiguranim osobama.

3. *službenici i namještenici* su državni službenici i namještenici te službenici i namještenici u javnim službama.

4. *čelnik državnog tijela* je čelnik utvrđen posebnim propisom.

5. *čelnik javne službe* je čelnik ustanove ili druge pravne osobe koja se smatra javnom službom u smislu ovoga Zakona.

Rodna neutralnost izraza

Članak 4.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, koriste se neutralno i odnose se jednako na muški i ženski rod.

Pravo na plaću

Članak 5.

Službenik i namještenik u državnoj službi i javnim službama ima pravo na plaću i nagrade pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom, drugim propisima i kolektivnim ugovorima.

II. NAČELA SUSTAVA PLAĆA

Načelo jednakosti plaća

Članak 6.

(1) Službenicima i namještenicima isplaćuje se jednaka plaća za jednak rad odnosno rad jednake vrijednosti.

(2) Žene i muškarci koji obavljaju jednak rad odnosno rad jednake vrijednosti u državnoj službi i javnim službama imaju pravo na jednaku plaću.

Načelo transparentnosti plaća

Članak 7.

(1) Podaci o elementima za obračun plaće za radna mjesta u državnoj službi objavljuju se na mrežnoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(2) Podaci o elementima za obračun plaće za radna mjesta u javnim službama objavljuju se na mrežnoj stranici tijela državne uprave nadležnog za rad.

Načelo zabrane diskriminacije

Članak 8.

U postupku ostvarivanja prava iz ovoga Zakona zabranjena je diskriminacija na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije.

III. VREDNOVANJE RADNIH MJESTA

Standardna mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta

Članak 9.

(1) Radna mjesta u državnoj službi i javnim službama vrednuju se primjenom standardnih mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta propisanih ovim Zakonom.

(2) Standardna mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta su:

a) KOMPETENCIJE:

- ◇ potrebna razina formalnog obrazovanja za obavljanje poslova određenog radnog mjesta (potreban stupanj obrazovanja)
- ◇ potrebno radno iskustvo
- ◇ državni ispit, posebni stručni ispiti, licence, dodatna znanja i vještine potrebne za obavljanje poslova

b) SLOŽENOST:

- ◇ složenost i opseg poslova na radnom mjestu
- ◇ raznovrsnost poslova i područja rada te brojnost radnih zadataka koji se obavljaju na radnom mjestu
- ◇ samostalnost u radu

c) ODGOVORNOST I UTJECAJ NA DONOŠENJE ODLUKA:

- ◇ odgovornost i utjecaj na donošenje odluka u državnom tijelu ili javnoj službi
- ◇ odgovornost za život i zdravlje ljudi
- ◇ opasnost za vlastiti život i zdravlje u obavljanju posla

d) SURADNJA I KOMUNIKACIJA:

- ◇ suradnja s drugim tijelima i institucijama
- ◇ komunikacija i rad sa strankama
- ◇ suradnja unutar državnog tijela ili javne službe

e) RUKOVOĐENJE:

- ◇ rukovođenje ustrojstvenom jedinicom ili državnim tijelom odnosno javnom službom
- ◇ razine ustrojstvenih jedinica kojima se rukovodi i broj izvršitelja.

(3) Način primjene standardnih mjerila u postupku vrednovanja i klasifikacije radnih mjesta u državnim tijelima utvrđuje uredbom Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(4) Način primjene standardnih mjerila u postupku vrednovanja i klasifikacije radnih mjesta u javnim službama utvrđuje uredbom Vlada na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za rad.

(5) Prijedlog uredbe iz stavka 3. i 4. ovoga članka dostavlja se na mišljenje sindikatima. Ako sindikati ne dostave mišljenje u roku od 15 dana, smatra se da su suglasni s prijedlogom.

IV. OCJENJIVANJE UČINKOVITOSTI RADA

Ocjenjivanje službenika i namještenika

Članak 10.

(1) Učinkovitost rada službenika i namještenika ocjenjuje se jednom godišnje za prethodnu kalendarsku godinu.

(2) Ocjene učinkovitosti rada su:

- ◇ izvrstan
- ◇ naročito uspješan
- ◇ uspješan
- ◇ zadovoljava
- ◇ ne zadovoljava.

(3) Odluku o ocjeni učinkovitosti rada službenika i namještenika donosi čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe odnosno osoba koju on ovlasti.

(4) Službenika koji je čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe ocjenjuje čelnik tijela koje ga je imenovalo na dužnost odnosno osoba koju on za to ovlasti.

(5) Protiv odluke o ocjeni službenik i namještenik može izjaviti prigovor Povjerenstvu za odlučivanje o prigovorima na ocjene u roku od 15 dana od dana dostave odluke o ocjeni. Povjerenstvo odluku o prigovoru na ocjenu dostavlja čelniku tijela i službeniku odnosno namješteniku koji je izjavio prigovor.

(6) Službeniku i namješteniku koji je ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ prestaje služba redovitim otkazom u skladu s općim propisom o radu.

(7) Postupak, kriterije i način ocjenjivanja učinkovitosti rada službenika i namještenika u državnim tijelima propisuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(8) Postupak, kriterije i način ocjenjivanja učinkovitosti na radu službenika i namještenika u javnim službama propisuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za rad.

(9) Prijedlog uredbe iz stavka 7. i 8. ovoga članka dostavlja se na mišljenje sindikatima. Ako sindikati ne dostave mišljenje u roku od 15 dana, smatra se da su suglasni s prijedlogom.

(10) Zbog specifičnosti policijskih poslova, ministar unutarnjih poslova, uz kriterije određene na način iz stavka 7. ovoga članka pravilnikom utvrđuje posebne kriterije za ocjenjivanje učinkovitosti rada policijskih službenika.

(11) Zbog specifičnosti poslova pojedinih javnih službi, ministar nadležan za pojedinu javnu službu, uz kriterije određene na način iz stavka 8. ovoga članka pravilnikom utvrđuje posebne kriterije za ocjenjivanje učinkovitosti rada službenika i namještenika u tim javnim službama.

Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene

Članak 11.

- (a) Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene osniva čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe.
- (b) U državnom tijelu ili javnoj službi može se osnovati jedno ili više povjerenstava iz stavka 1. ovoga članka.
- (c) Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene mora imati neparan broj članova, od kojih je jedan član predstavnik sindikata koji djeluje u državnom tijelu ili javnoj službi.
- (d) Ako u državnom tijelu ili javnoj službi djeluje više sindikata, u Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka imenovat će se predstavnik sindikata kojeg zajednički predlože svi sindikati. U slučaju da se sindikati ne mogu dogovoriti o zajedničkom predstavniku, predstavnika sindikata imenovat će sindikat koji u državnom tijelu ili javnoj službi ima najveći broj članova.
- (5) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka odlučuje o prigovorima na ocjene u roku od 30 dana od dana dostave prigovora.
- (6) Čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe donosi poslovnik o radu povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene.

V. PLAĆA I DODACI NA PLAĆU

1. PLAĆA

Plaća u državnoj službi i javnim službama

2. ODJELJAK -

Članak 12.

Plaća službenika i namještenika može se sastojati od osnovne plaće i dodatka na osnovnu plaću te ostalih primitaka u skladu s općim propisom o radu.

Osnovna plaća

Članak 13.

(1) Osnovna plaća je plaća koju službenik i namještenik ostvaruje za obavljanje poslova radnog mjesta na koje je raspoređen za redovan rad u punom radnom vremenu za razdoblje od jednog mjeseca.

(2) Osnovna plaća je umnožak koeficijenta za obračun plaće radnog mjesta na koje je službenik i namještenik raspoređen i osnovice za obračun plaće.

(3) Ako službenik i namještenik radi u nepunom radnom vremenu, pripada mu plaća razmjerno radnom vremenu na koje je zaposlen.

(4) Osnovna plaća službenika i namještenika ne može biti isplaćena u iznosu manjem od minimalne plaće propisane posebnim zakonom.

(5) Osnovna plaća u smislu ovoga Zakona je plaća u bruto iznosu.

Osnovica za obračun plaće

Članak 14.

(1) Osnovica za obračun plaće utvrđuje se kolektivnim ugovorom.

(2) Ako se kolektivnim ugovorom ne ugovori visina osnovice do donošenja državnog proračuna Republike Hrvatske za narednu godinu, utvrdit će je odlukom Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada).

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, osnovica za obračun plaće ne može biti niža od iznosa zadnje ugovorene osnovice.

(4) Osnovica se utvrđuje u bruto iznosu.

Koeficijent za obračun plaće

Članak 15.

(1) Koeficijenti za obračun plaće radnih mjesta u državnoj službi i javnim službama utvrđuju se na temelju provedenog vrednovanja radnih mjesta primjenom standardnih mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta propisanih ovim Zakonom.

(2) Koeficijent za obračun plaće radnog mjesta utvrđuje se u okviru raspona koeficijenata platnog razreda u koje je razvrstano radno mjesto.

(3) Nazive radnih mjesta, uvjete za raspored, klasifikaciju radnih mjesta i pripadajući platni razred te koeficijente za obračun plaće u državnim tijelima utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, uz prethodno mišljenje Vijeća za praćenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama.

(4) Nazive radnih mjesta, uvjete za raspored, klasifikaciju radnih mjesta i pripadajući platni razred te koeficijente za obračun plaće u javnim službama utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za rad, uz prethodno mišljenje Vijeća za praćenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama.

(5) Prijedlog uredbe iz stavka 3. i 4. ovoga članka dostavlja se na mišljenje sindikatima. Ako sindikati ne dostave mišljenje u roku od 15 dana, smatra se da su suglasni s prijedlogom.

Koeficijent za obračun plaće vježbenika

Članak 16.

Vježbenik ima pravo na koeficijent za obračun plaće u visini od 90% vrijednosti koeficijenta za obračun plaće radnog mjesta na koje je raspoređen.

Cijena sata rada

Članak 17.

(1) Cijena sata rada izračunava se dijeljenjem osnovne plaće službenika i namještenika s mjesečnim fondom sati koji iznosi 173 sata za svaki mjesec za službenika i namještenika koji radi u punom radnom vremenu.

(2) Cijena sata rada iz stavka 1. ovoga članka koristi se za obračun plaće, naknade plaće i dodataka na plaću kada se obračunavaju za određeni broj sati rada.

3. DODACI NA OSNOVNU PLAĆU

Dodaci na osnovnu plaću

Članak 18.

(1) Dodaci na osnovnu plaću iz članka 13. ovoga Zakona su:

- a. dodatak za radni staž
- b. dodatak za učinkovitost rada
- c. dodatak za završen studij na poslijediplomskoj razini
- d. dodatak za policijsko zvanje
- e. dodatak za rad na poslovima s posebnim uvjetima rada
- f. dodatak za rad na programima i projektima
- g. dodaci za posebne oblike organizacije rada

(2) Dodatak iz stavka 1. točke 1. ovoga članka obračunava se na osnovnu plaću.

(3) Dodaci iz stavka 1. točke 2.-4. obračunavaju se na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž.

(4) Dodaci iz stavka 1. točke 5.-7. obračunavaju se na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž, ali samo za sate rada odrađene u propisanim uvjetima odnosno oblicima rada.

Dodatak za radni staž

Članak 19.

(1) Dodatak za radni staž iznosi 0,5% na osnovnu plaću za svaku navršenu godinu radnog staža.

(2) Službeniku i namješteniku se za rad u nepunom radnom vremenu radni staž računa kao da je radio u punom radnom vremenu.

(3) Radni staž je vrijeme rada koje se prema propisima mirovinskog osiguranja računa u staž osiguranja i za koje su plaćeni doprinosi u Republici Hrvatskoj, a koje je provedeno u:

- radnom odnosu,
- samostalnom obavljanju profesionalne djelatnosti u skladu s posebnim propisima
- profesionalnom obavljanju dužnosti u tijelima javne vlasti i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, na koju je osoba izabrana ili imenovana
- obavljanju poslova obrtnika i trgovca pojedinca upisanog u odgovarajući registar
- obavljanju samostalne djelatnosti poljoprivrede i šumarstva.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, u radni staž se uračunava i radni staž ostvaren u inozemstvu pod uvjetom da se isti računa u Republici Hrvatskoj u staž osiguranja za mirovinu, odnosno ako je tako regulirano međunarodnim ugovorima (sporazumima) Republike Hrvatske i pojedinih drugih država ili se radi o stažu ostvarenom u zemljama Europske unije nakon 1. srpnja 2013. godine ili se radi o stažu ostvarenom u institucijama Europske unije, Europskog gospodarskog prostora i u Švicarskoj Konfederaciji te međunarodnim organizacijama i institucijama.

(5) Staž osiguranja s povećanim trajanjem računa se u radni staž samo u stvarnom trajanju.

Dodatak za učinkovitost rada

Članak 20.

(1) Dodatak na plaću za učinkovitost rada isplaćuje se službeniku i namješteniku na temelju ocjena njegove učinkovitosti rada.

(2) Službenik i namještenik stječe 6 bodova kada je za prethodnu kalendarsku godinu ocijenjen ocjenom „izvrstan“.

(3) Službenik i namještenik stječe 4 boda kada je za prethodnu kalendarsku godinu ocijenjen ocjenom „naročito uspješan“.

(4) Službenik i namještenik stječe 2 boda kada je za prethodnu kalendarsku godinu ocijenjen ocjenom „uspješan“.

(5) Službenik i namještenik koji je u prethodnoj kalendarskoj godini ocijenjen ocjenom „zadovoljava“ ili „ne zadovoljava“, ne stječe bodove.

(6) Visina dodatka na plaću određuje se prema ukupnom broju bodova ostvarenih na temelju ocjena učinkovitosti rada u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(7) Dodatak na plaću za učinkovitost rada obračunava se na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž i iznosi:

- za ostvarenih najmanje 12 bodova – 3%
- za ostvarenih najmanje 24 bodova – 6%
- za ostvarenih najmanje 36 bodova – 9%
- za ostvarenih najmanje 48 bodova – 12%
- za ostvarenih najmanje 60 bodova – 15%
- za ostvarenih najmanje 72 bodova – 18%
- za ostvarenih najmanje 84 bodova – 21%
- za ostvarenih najmanje 96 bodova – 24%
- za ostvarenih najmanje 108 bodova – 27%
- za ostvarenih najmanje 120 bodova – 30%.

(8) Ocjena učinkovitosti rada i broj ostvarenih bodova unose se u Registar zaposlenih u javnom sektoru.

Dodaci za završen studij na poslijediplomskoj razini

Članak 21.

(1) Osnovna plaća službenika uvećana za dodatak za radni staž uvećava se za:

- ◇ 5% ako službenik ima završen sveučilišni specijalistički studij (spec. ili univ. spec.)
- ◇ 8% ako službenik ima akademski stupanj magistra znanosti
- ◇ 15% ako službenik ima akademski stupanj doktora znanosti ili doktora umjetnosti.

(2) Službenik ostvaruje pravo na dodatak iz stavka 1. ovoga članka ako završen sveučilišni specijalistički studij, magisterij, odnosno doktorat znanosti ili doktorat umjetnosti nije uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta, ali se odnosi na područje kojim se službenik u okviru poslova svog radnog mjesta bavi.

(3) Odluku o tome ostvaruje li službenik pravo na dodatak iz stavka 1. ovoga članka donosi čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe ili ovlaštena osoba.

(4) Dodaci iz stavka 1. ovoga članka međusobno se isključuju.

Dodatak za policijsko zvanje

Članak 22.

(1) Službenik može ostvariti pravo na dodatak za policijsko zvanje stjecanjem zvanja sukladno posebnom propisu, kojim se utvrđuju zvanja policijskih službenika.

(2) Visinu dodatka za zvanja iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove.

(3) Iznos dodatka iz stavka 1. ovoga članka može iznositi do 12% osnovne plaće uvećane za dodatak za radni staž.

Dodatak za posebne uvjete rada

Članak 23.

(1) Službenik i namještenik ostvaruje pravo na dodatak za posebne uvjete rada za vrijeme obavljanja poslova u specifičnim okolnostima koje se javljaju povremeno ili privremeno i od službenika i namještenika zahtijevaju dodatni napor i angažman u odnosu na redovne okolnosti obavljanja poslova radnog mjesta.

(2) Posebni uvjeti rada iz stavka 1. ovoga članka ne predstavljaju stalno obilježje radnog mjesta i nisu vrednovani pri utvrđivanju koeficijenta za obračun plaće određenog radnog mjesta.

(3) Dodatak iz stavka 1. ovoga članka obračunava se na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž, ali samo za sate rada odrađene u posebnim uvjetima rada.

(4) Posebni uvjeti rada iz stavka 1. ovoga članka i visina dodataka u državnoj službi i u javnim službama određuje se kolektivnim ugovorima.

Dodatak za rad na programima i projektima

Članak 24.

(1) Službenici koji rade na provedbi programa i projekata (članovi projektnog tima) koji se financira iz fondova i programa Europske unije, Norveškog financijskog mehanizma i Nacionalnog plana oporavka i otpornosti imaju za vrijeme rada na projektu pravo na dodatak na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž za sate rada na projektu.

(2) Članove projektnog tima imenuje odlukom čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe.

(3) Visinu dodatka i kriterije za stjecanje prava na dodatak iz stavka 1. ovoga članka u državnim tijelima utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(4) Visinu dodatka i kriterije za stjecanje prava na dodatak iz stavka 1. ovoga članka u javnim službama utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za rad.

Dodaci za različite oblike organizacije rada

Članak 25.

(1) Dodaci na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž za različite oblike organizacije rada su:

a) dodatak za prekovremeni rad

b) dodatak za rad noću u vremenu od 22:00 sata do 6:00 sati narednog dana

c) dodatak za rad u drugoj smjeni kada službenik i namještenik radi u smjenama (za rad u, pravilu, u vremenu od 14:00 do 22:00 sata)

d) dodatak za rad u turnusu (mijenjanje smjena na način da službenik i namještenik radi po dinamici 12-24-12-48 sati)

e) dodatak za rad subotom

f) dodatak za rad nedjeljom

g) dodatak za rad na dan blagdana i rad u neradni dan utvrđen Zakon o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj

h) dodatak za dvokratni rad (rad u jednom danu s prekidom duljim od 90 minuta između rada u prvoj i rada u drugoj smjeni)

i) dodatak za pripravnost za rad

j) dodatak za rad organiziran na drugačiji način

(2) Svaki od dodataka iz stavka 1. ovoga članka obračunava se na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž za odrađene sate odnosno sate provedene u pripravnosti te se tako dobiveni iznosi zbrajaju s osnovnom plaćom.

(3) Dodaci iz stavka 1. ovoga članka međusobno se ne isključuju, osim kumuliranja dodatka za rad u drugoj smjeni, dodatka za rad u turnusu, dodatka za dvokratni rad i dodatka za rad organiziran na drugačiji način u istom danu.

(4) Visina dodataka iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se kolektivnim ugovorima.

(5) Dodaci iz stavka 1. ovoga članka ne mogu se utvrditi za ukupni mjesečni fond sati, osim kod rada u turnusu kada službenik i namještenik cijeli mjesec radi u turnusu.

Uređivanje prava kolektivnim ugovorima

Članak 26.

(1) Kolektivnim ugovorom mogu se urediti druga materijalna prava službenika i namještenika koja nisu uređena ovim Zakonom.

(2) Prava uređena ovim Zakonom ne mogu se kolektivnim ugovorom urediti na drukčiji način.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju okolnosti koje dovode u pitanje redovito obavljanje poslova iz djelokruga državnog tijela odnosno javne službe, kolektivnim ugovorom može se utvrditi poseban dodatak na osnovnu plaću zbog rada u tim okolnostima najviše do 20% osnovne plaće uvećane za dodatak na plaću za radni staž.

(4) Kolektivnim ugovorima ne mogu se ugovarati uvećanja koeficijenata za obračun plaće odnosno dodaci na koeficijente.

4. ISPLATA PLAĆE

Isplata plaće

Članak 27.

(1) Plaća i naknada plaće se isplaćuje jednom mjesečno, za prethodni mjesec.

(2) Plaća se isplaćuje najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, a od jedne do druge isplate plaće, u pravilu, ne smije proći više od mjesec dana. Ako na dan dospijeća isplata nije moguća zbog neradnog dana, blagdana ili više sile, tada se isplaćuje u naredna dva radna dana od dospijeća.

(3) Plaća i naknada plaće se isplaćuje na transakcijski račun s lužbenika i namještenika.

(4) Plaće i naknade plaće s lužbenika i namještenika u državnoj službi i javnim službama obračunavaju se i isplaćuju putem informacijskog sustava za centralizirani obračun plaća kojim upravlja tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

(5) Službenik i namještenik koji je izostao s posla bez opravdanog razloga nema pravo na plaću i naknadu plaće za sate izostanka.

VI. PLATNA LJESTVICA I PLATNI RAZREDI

Platna ljestvica

Članak 28.

(a) Platnu ljestvicu čini 16 platnih razreda.

(b) Koeficijenti za obračun plaće u platnoj ljestvici određuju se u rasponu od 0,90 do 8,00.

(3) Rasponi koeficijenata u platnim razredima u okviru jedinstvene platne ljestvice za državna tijela i javne službe utvrđuju se uredbom Vlade na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Platni razredi

Članak 29.

(1) Radna mjesta s lužbenika i namještenika razvrstavaju se u platne razrede na temelju vrednovanja radnih mjesta primjenom standardnih mjerila za vrednovanje i klasifikaciju.

(2) Radna mjesta u državnim tijelima razvrstavaju se u platne razrede uredbom iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Radna mjesta u javnim službama razvrstavaju se u platne razrede uredbom iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona.

VII. PROMICANJE U PLAĆI TEMELJEM OCJENE UČINKOVITOSTI RADA

Promicanje u plaći temeljem ocjene učinkovitosti rada

Članak 30.

(1) Službenik i namještenik se promiče u plaći stjecanjem prava na dodatak na plaću za učinkovitost rada iz članka 20. ovoga Zakona.

(2) Službenik i namještenik stječe pravo na dodatak na plaću kada temeljem ocjena učinkovitosti rada ostvari potreban broj bodova u skladu s člankom 20. stavkom 7. ovoga Zakona.

(3) Službenik i namještenik koji se premješta, raspoređuje ili napreduje na drugo radno mjesto zadržava ostvareni broj bodova i dodatak na plaću stečen u postupcima ocjenjivanja njegove učinkovitosti rada do trenutka premještaja, rasporeda ili napredovanja na drugo radno mjesto.

(4) Službenik i namještenik koji se premješta, raspoređuje ili napreduje na drugo radno mjesto zadržava broj bodova i dodatak na plaću koji je imao do trenutka premještaja, rasporeda ili napredovanja na drugo radno mjesto neovisno o tome radi li se o premještaju u istom državnom tijelu odnosno javnoj službi ili premještaju u drugo državno tijelo ili javnu službu.

(5) Službenik i namještenik koji se premješta, raspoređuje ili napreduje na radno mjesto razvrstano u viši platni razred ili na radno mjesto unutar istog platnog razreda za koje je određen veći koeficijent za obračun plaće, zadržava broj bodova temeljem ocjene učinkovitosti rada ostvaren do trenutka premještaja, rasporeda ili napredovanja na drugo radno mjesto.

Ograničenje promicanja u plaći

Članak 31.

(1) Tijekom jedne kalendarske godine najviše 5% od ukupnog broja zaposlenih službenika i namještenika državnog tijela ili javne službe može dobiti ocjenu „izvrstan“.

(2) Tijekom jedne kalendarske godine najviše 15% od ukupnog broja zaposlenih službenika i namještenika državnog tijela ili javne službe može dobiti ocjenu „naročito uspješan“.

(3) Ukupni broj zaposlenih službenika i namještenika iz stavka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se na posljednji dan kalendarske godine za koju se službenici i namještenici ocjenjuju.

VIII. NAGRAĐIVANJE SLUŽBENIKA I NAMJEŠTENIKA ZA OSTVARENE RADNE REZULTATE

Novčana nagrada za radne rezultate (bonus)

Članak 32.

(1) Službenik i namještenik može ostvariti pravo na jednokratnu novčanu nagradu za radne rezultate (bonus) koje je ostvario tijekom jedne kalendarske godine.

(2) Pravo na novčanu nagradu iz stavka 1. ovoga članka ostvaruje službenik i namještenik koji je svojim radom tijekom kalendarske godine postigao iznimne rezultate.

(3) Kriterije za dodjelu novčane nagrade iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje pravilnikom čelnik državnog tijela na razini razdjela organizacijske klasifikacije u državnom proračunu za službenike i namještenike državnih tijela odnosno javnih službi iz svog razdjela.

(c) Visina novčane nagrade iz stavka 1. ovoga članka za svaku kalendarsku godinu utvrđuje se odlukom čelnika tijela.

(5) Novčana nagrada iz stavka 1. ovoga članka ne može iznositi više od neoporezivog iznosa novčane nagrade za radne rezultate prema poreznim propisima.

(6) Sredstva za isplatu nagrade osiguravaju se u državnom proračunu, na posebnoj stavci u financijskom planu proračunskog korisnika.

(7) Sredstva za isplatu novčanih nagrada iz stavka 1. ovoga članka mogu iznositi do najviše 0,2% ukupno izvršenih rashoda za plaće za redovan rad službenika i namještenika u prethodnoj godini u okviru svih izvora financiranja pojedinog državnog tijela odnosno javne službe.

(8) Popis nagrađenih službenika i namještenika javno se objavljuje na mrežnoj stranici državnog tijela ili javne službe, u skladu s propisom o zaštiti tajnosti podataka .

IX. PRAĆENJE I UNAPRJEĐENJE SUSTAVA PLAĆA U DRŽAVNOJ SLUŽBI I JAVNIM SLUŽBAMA

Vijeće za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama

Članak 33.

(1) Vijeće za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama prati sustav plaća u državnoj službi i javnim službama, analizira tržišnu konkurentnost plaća u državnoj službi i javnim službama u odnosu na realni sektor, prati financijsku održivost sustava plaća u skladu s fiskalnim okvirom Vlade Republike Hrvatske, prati provedbu načela jednakosti plaća i vrednovanja radnih mjesta u skladu s odredbama ovoga Zakona, daje mišljenja na prijedlog uredbi iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona i preporuke u skladu s ovim Zakonom.

(2) Vijeće predlaže Vladi promjene sustava plaća u državnoj službi i javnim službama, odnosno promjenu platne ljestvice, raspona koeficijenata u platnim razredima, dodataka na plaću utvrđenim ovim Zakonom i druge promjene vezane uz sustav plaća u državnoj službi i javnim službama.

(3) Vlada imenuje predsjednika i članove Vijeća iz reda dužnosnika ili rukovodećih službenika koje imenuje Vlada i to po jednog predstavnika:

- a. ureda predsjednika Vlade,
- b. tijela državne uprave nadležnog za službenički sustav,
- c. tijela državne uprave nadležnog za pravosuđe,
- d. tijela državne uprave nadležnog za rad,
- e. tijela državne uprave nadležnog za sustav socijalne skrbi
- f. tijela državne uprave nadležnog za financije,
- g. tijela državne uprave nadležnog za zdravstvo,
- h. tijela državne uprave nadležnog za sustav obrazovanja,

- i. tijela državne uprave nadležnog za kulturu,
- j. tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove
- k. iz svake reprezentativne sindikalne središnjice.

(4) Vijeće se sastaje na poziv predsjednika Vijeća po potrebi, a najmanje četiri puta godišnje.

(5) Vijeće uređuje način rada poslovníkom.

(6) Stručne i administrativne poslove za potrebe Vijeća obavlja tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

X. NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

Članak 34.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona u državnim tijelima provodi tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

(2) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona u javnim službama provodi tijelo državne uprave nadležno za pojedinu javnu službu.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Plaće zatečenih službenika i namještenika

Članak 35.

(1) Službenici i namještenici koji su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona zatečeni u službi u državnim tijelima ili javnim službama, zadržavaju pravo na plaću prema dotadašnjim propisima, do stupanja na snagu uredbi iz članka 15. stavka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Na državne službenike i namještenike te službenike i namještenike u javnim službama koji se zaposle nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, a prije stupanja na snagu uredbi iz članka 15. stavka 3. i 4. ovoga Zakona, primjenjivat će se dotadašnji propisi kojima su propisani nazivi radnih mjesta i plaće službenika i namještenika.

Prevođenje radnih mjesta u državnoj službi

Članak 36.

(1) Uredbom iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona propisat će se prevođenje dotadašnjih naziva radnih mjesta u državnoj službi u nove nazive radnih mjesta na način da se uz nazive radnih mjesta utvrđene dotadašnjim propisima navedu novi nazivi radnih mjesta s pripadajućim platnim razredom i koeficijentom za obračun plaće.

(2) U razdoblju od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona do rasporeda državnih službenika i namještenika u skladu s pravilnikom o unutarnjem uredu državnog tijela, primjenjivat će se odredbe ove uredbe o prevođenju dotadašnjih naziva radnih mjesta u nove nazive radnih mjesta državnih službenika i namještenika.

(3) Stupanjem na snagu uredbe iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona smatrat će se da su dotadašnji nazivi radnih mjesta u pravilnicima o unutarnjem redu izmijenjeni u nove nazive radnih mjesta u skladu s prevođenjem utvrđenim ovom uredbom.

(4) U roku od 30 dana od stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona čelnik državnog tijela obavijestit će pisanim putem službenike i namještenike o prevođenju dotadašnjeg naziva radnog mjesta na koji su raspoređeni i novom koeficijentu za obračun plaće.

(5) Državni službenik i namještenik koji smatra da mu je pogrešno utvrđeno prevođenje naziva radnog mjesta i novi koeficijent za obračun plaće ima pravo zatražiti ispravak. Ako čelnik državnog tijela utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o prihvatanju njegovog zahtjeva, a ako utvrdi da zahtjev nije osnovan, dužan je u upravnom postupku donijeti rješenje o utvrđivanju novog naziva radnog mjesta i koeficijenta za obračun plaće.

(6) Podaci o novim nazivima radnih mjesta i koeficijentima za obračun plaće državnih službenika i namještenika unijet će se u Registar zaposlenih u državnoj službi i javnim službama u roku od 30 dana od stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona.

Prevođenje radnih mjesta u javnim službama

Članak 37.

(1) Uredbom iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona propisat će se prevođenje dotadašnjih naziva radnih mjesta u javnim službama u nove nazive radnih mjesta na način da se uz nazive radnih mjesta utvrđene dotadašnjim propisima navedu novi nazivi radnih mjesta s pripadajućim platnim razredom i koeficijentom za obračun plaće.

(2) U razdoblju od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona do rasporeda službenika i namještenika u skladu s općim aktom kojim se utvrđuje sistematizacija radnih mjesta u javnoj službi, primjenjivat će se odredbe ove uredbe o načinu prevođenja dotadašnjih naziva radnih mjesta u nove nazive radnih mjesta službenika i namještenika u javnim službama.

(3) Stupanjem na snagu uredbe iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona smatrat će se da su dotadašnji nazivi radnih mjesta u općem aktu kojim se utvrđuje sistematizacija radnih mjesta u javnoj službi izmijenjeni u nove nazive radnih mjesta u skladu s prevođenjem utvrđenim u ovoj uredbi.

(4) Čelnik javne službe dužan je u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona službenicima i namještenicima ponuditi izmjenu ugovora o radu u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(5) Na ponudu izmjene ugovora o radu zatečenim službenicima i namještenicima u javnim službama na odgovarajući se način primjenjuju odredbe općeg propisa o radu.

(6) Službenik i namještenik u javnoj službi koji smatra da mu je pogrešno utvrđeno prevođenje naziva radnog mjesta i novi koeficijent za obračun plaće ima pravo zatražiti ispravak. Ako čelnik javne službe utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o prihvatanju njegovog zahtjeva, a ako utvrdi da zahtjev nije osnovan, dužan je donijeti odluku o odbijanju zahtjeva, a službenik i namještenik može tražiti zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom sukladno općim propisima o radu.

(7) Podaci o novim nazivima radnih mjesta i koeficijentima za službenike i namještenike u javnim službama unijet će se u Registar zaposlenih u državnoj službi i javnim službama u roku od 30 dana od stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona.

Rok za donošenje pravilnika o unutarnjem redu

Članak 38.

Čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe obvezan je donijeti pravilnik o unutarnjem redu odnosno opći akt o sistematizaciji radnih mjesta u skladu s uredbom iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu uredbe.

Rok za raspored i određivanje plaće

Članak 39.

(1) Čelnik državnog tijela dužan je donijeti rješenje o rasporedu na radno mjesto i plaći državnih službenika i namještenika najkasnije u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu donesenog u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Čelnik javne službe dužan je u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu općeg akta o sistematizaciji donesenog u skladu s odredbama ovoga Zakona ponuditi službenicima i namještenicima izmjenu ugovora o radu, ukoliko se radi o promjeni u odnosu na ugovor sklopljen temeljem članka 37. stavka 4. ovoga Zakona.

(3) Na ponudu izmjene ugovora o radu iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe općeg propisa o radu.

Pravo zatečenih službenika na zadržavanje povoljnijeg koeficijenta na istom radnom mjestu

Članak 40.

(1) Ukoliko se uredbama iz članka 15. stavka 3. i 4. ovoga Zakona utvrdi niži koeficijent za obračun plaće radnog mjesta na kojem je službenik i namještenik zatečen od koeficijenta složenosti poslova utvrđenog prema dotadašnjim propisima, službenik i namještenik ima pravo na povoljniji koeficijent za obračun plaće do 31. prosinca 2027. godine.

(2) Pravo na povoljniji koeficijent ostvaruje službenik i namještenik iz stavka 1. ovoga članka i ako je radnom mjestu na kojem je zatečen promijenjen naziv nakon provedenog postupka vrednovanja i klasifikacije radnih mjesta prema odredbama ovoga Zakona.

(3) Iznimno od članka 36. stavka 4. ovoga Zakona, čelnik državnog tijela donijet će rješenje o pravu na zadržavanje povoljnijeg koeficijenta za obračun plaće za službenike i namještenike iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Iznimno od članka 37. stavka 4. ovoga Zakona, čelnik javne službe sklopit će dodatak ugovoru o radu sa službenikom i namještenikom iz stavka 1. ovoga članka, kojim će se utvrditi pravo na zadržavanje povoljnijeg koeficijenta za obračun plaće.

Zadržavanje koeficijenta za obračun plaće rukovodećih službenika

Članak 41.

(1) Zatečeni rukovodeći službenici koje je imenovala Vlada na određeno vrijeme zadržavaju koeficijent za obračun plaće utvrđen prema dotadašnjim propisima do isteka vremena na koje su imenovani.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se na rukovodeće službenike koje će imenovati Vlada na određeno vrijeme u razdoblju od dana stupanja na snagu ovoga Zakona do dana stupanja na snagu uredbi iz članka 15. stavka 3. i 4. ovoga Zakona.

Zadržavanje uvećanja koeficijenta složenosti poslova za radni staž u državnim tijelima

Članak 42.

(1) Zatečeni državni službenici i namještenici koji su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona stekli pravo na postotno uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima, zadržavaju pravo na stečeni postotak uvećanja koeficijenta do 31. prosinca 2027. godine.

(2) Državni službenici i namještenici iz stavka 1. ovoga članka nemaju pravo na daljnje postotno povećanje koeficijenta za godine radnog staža u državnim tijelima navršene nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Dosadašnje ocjene učinkovitosti rada

Članak 43.

Ocjene učinkovitosti rada službenika i namještenika dobivene temeljem dosadašnjih propisa ne uzimaju se u obzir kod utvrđivanja dodatka na plaću za učinkovitost rada u skladu s ovim Zakonom.

Rok za donošenje provedbenih propisa

Članak 44.

(1) Vlada će najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbe iz članka 9. stavaka 3. i 4., članka 10. stavaka 7. i 8., članka 15. stavaka 3. i 4., članka 22. stavka 2., članka 24. stavaka 3. i 4. i članka 28. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Ministar unutarnjih poslova će najkasnije u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu uredbe iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona, donijeti pravilnik iz članka 10. stavka 10. ovoga Zakona.

(3) Ministar nadležan za pojedinu javnu službu će najkasnije u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu uredbe iz članka 10. stavka 8. ovoga Zakona, donijeti pravilnik iz članka 10. stavka 11. ovoga Zakona.

Zadržavanje na snazi dosadašnjih propisa o plaćama u državnoj službi

Članak 45.

(1) Do dana stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona ostaju na snazi:

1. članci 108. – 112. Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Narodne novine“, br. 27/01. i 92/05.) i propisi doneseni temeljem toga Zakona:

◇ Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi („Narodne novine“, br. 37/01., 38/01. – ispravak, 71/01., 89/01., 112/01., 7/02. – ispravak, 17/03., 197/03., 21/04., 25/04. – ispravak, 66/05., 131/05., 11/07., 47/07., 109/07., 58/08., 32/09., 140/09., 21/10., 38/10., 77/10., 113/10., 22/11., 142/11., 31/12., 49/12., 60/12., 78/12., 82/12., 100/12., 124/12., 140/12., 16/13., 25/13., 52/13., 96/13., 126/13., 2/14., 94/14., 140/14., 151/14., 76/15., 100/15., 71/18., 73/19., 63/21., 13/22. i 139/22. i 26/23.)

◇ Uredba o poslovima s posebnim uvjetima rada u državnoj službi („Narodne novine“, „Narodne novine“, br. 74/02., 58/08., 119/11., 33/13., 65/15. i 2/17. i 63/21.)

2. članak 74. i članak 151.a Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.) i propisi doneseni temeljem toga Zakona:

◇ Uredba o klasifikaciji radnih mjesta u državnoj službi („Narodne novine“, br. 77/07., 13/08. i 81/08.)

◇ Odluka o plaći predsjednika i članova Odbora za državnu službu („Narodne novine“, br. broj 8/06. i 30/13.)

3. članak 43. i članci 78. – 80. Zakona o policiji („Narodne novine“, br. 34/11., 130/12., 89/14. – vjerodostojno tumačenje, 151/14., 33/15., 121/16. i 66/19.) i propisi doneseni temeljem toga Zakona:

◇ Uredba o plaćama policijskih službenika („Narodne novine“, br. 7/22. i 149/22.)

◇ Uredba o klasifikaciji radnih mjesta policijskih službenika („Narodne novine“ br. 7/22 i 149/22)

◇ Odluka o isplati materijalnih prava i drugih naknada državnim službenicima zaposlenima na poslovima protuminskog djelovanja („Narodne novine“, br. 116/18. i 138/21.)

4. članak 91. Zakona o carinskoj službi („Narodne novine“, br. 68/13., 30/14., 115/16., 39/19. i 98/19.) i propis donesen temeljem toga Zakona:

◇ Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova za carinske službenike („Narodne novine“, br.78/17.)

5. članak 19. Zakona o Poreznoj upravi („Narodne novine“, br. 115/16. i 98/19.) i propis donesen temeljem toga Zakona:

◇ Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova, dodatku za uvjete rada te kriterijima i najvišem mogućem iznosu dodatka za natprosječne rezultate u radu za službenike Porezne uprave („Narodne novine“, br.78/17.)

6. članak 113. stavak 2. Zakona o obrani („Narodne novine“, br. 73/13., 75/15., 27/16., 110/17. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 30/18. i 70/19.) i članak 139.a Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 73/13., 75/15., 50/16., 30/18. i 125/19.) i odluka donesena temeljem tih Zakona:

◇ Odluka o dodacima na osnovnu plaću u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 92/18.)

7. Zakon o plaćama ovlaštenih državnih revizora („Narodne novine“, br. 86/98., 16/01., 27/01., 140/05. i 38/13.) i

članak 31. Zakona o Državnom uredu za reviziju („Narodne novine“, br. 25/19.)

8. članak 31.a stavak 2. Uredbe o plaćama, dodacima i naknadama u službi vanjskih poslova („Narodne novine“, br. 22/03., 48/03., 39/06., 36/07., 25/13., 48/18., 15/19. i 99/22.) i Popis posebnih naziva radnih mjesta i koeficijenata složenosti poslova u sjedištu službe vanjskih poslova (Prilog IV.), koji je sastavni dio ove Uredbe

9. članak 31. stavak 2. Zakona o Državnom inspektoratu („ Narodne novine“, br. 115/18. i 117/21.) i propis donesen temeljem toga Zakona:

- Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova za radna mjesta u Državnom inspektoratu („ Narodne novine“, br. 107/19.)

10. članak 46. stavak 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću („ Narodne novine“, br. 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18., 126/19. i 80/22.)

11. članak 47. stavak 3. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću („ Narodne novine“, br. 67/18., 126/19. i 80/22.)

12. članak 5. stavak 4. i članak 6. stavak 2. Zakona o lučkim kapetanijama („ Narodne novine“, broj 118/18.)

13. članak 124. Zakona o zemljišnim knjigama („ Narodne novine“, br.63/19. i 128/22.)

14. članak 47. stavak 6. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine“, br. 66/19.)

15. članak 68. stavak 3. i članak 76. Zakon o vatrogastvu („Narodne novine“, br. 125/19. i 114/22.) u odnosu na profesionalne vatrogasce u Hrvatskoj vatrogasnoj zajednici

16. članak 14. stavak 2. Zakon o službenoj statistici („Narodne novine“, br. 25/20.)

17. Odluka o koeficijentima složenosti poslova državnih službenika i namještenika u Uredu predsjednika Republike Hrvatske

18. Odluka o nazivima i uvjetima za radna mjesta, poslovima koji se na njima obavljaju te koeficijentima složenosti poslova u Ustavnom sudu Republike Hrvatske („ Narodne novine“, br. 102/14., 117/14., 18/16., 81/16., 117/17., 18/18., 8/19., 80/20., 125/20., 144/20., 12/22. i 82/22.)

(2) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona, ostaju na snazi:

1. članci 82. - 89. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.) i propis donesen temeljem toga Zakona:

◇ Uredba o kriterijima i postupku ocjenjivanja državnih službenika („Narodne novine“, br. 133/11.)

2. članci 81. – 83. Zakona o policiji („ Narodne novine“, br. 34/11., 130/12., 89/14. – vjerodostojno tumačenje, 151/14., 33/15., 121/16. i 66/19.) i propis doneseni temeljem toga Zakona:

◇ Pravilnik o ocjenjivanju policijskih službenika („Narodne novine“, br. 113/12.)

(3) Danom stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona, u članku 36. stavku 1. Zakona o izvršavanju kazne zatvora („Narodne novine“, broj 14/21.) riječi: „te im pripada poseban dodatak na plaću zbog rada u posebnim uvjetima“ brišu se.

(4) Ministar unutarnjih poslova dužan je uskladiti Pravilnik o vrstama nagrada, medalja, priznanja i zahvalnica Ministarstva unutarnjih poslova te uvjetima i postupku njihove dodjele („Narodne novine“, br. 95/22.) s odredbama ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu uredbe iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona.

Zadržavanje na snazi dosadašnjih propisa o plaćama u javnim službama

Članak 46.

Do dana stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona, o staju na snazi:

1. Zakon o plaćama u javnim službama („Narodne novine“, br. 27/01. i 39/09.) i propis donesen temeljem toga Zakona:

◇ Uredba o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama („Narodne novine“, br. 25/13., 72/13., 151/13., 9/14., 40/14., 51/14., 77/14., 83/14. – ispravak, 87/14., 120/14., 147/14., 151/14., 11/15., 32/15., 38/15., 60/15., 83/15., 112/15., 122/15., 10/17., 39/17., 40/17. – ispravak, 74/17., 122/17., 9/18., 57/18., 59/19., 79/19., 119/19., 50/20., 128/20., 141/20., 17/21., 26/21., 78/21., 138/21., 9/22., 31/22., 72/22., 82/22. i 99/22., 26/23. i 46/23.)

2. Zakon o osnovici plaće u javnim službama („Narodne novine“, br. 39/09. i 124/09.)

3. članak 99.a stavci 7., 8., 12. i 13. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi („Narodne novine“, br. 87/08., 86/09., 92/10., 105/10. – ispravak, 90/11., 5/12., 16/12., 86/12., 126/12. – pročišćeni tekst, 94/13., 152/14., 7/17., 68/18., 98/19., 64/20. i 151/22.)

4. članak 24. stavak 8. i članak 26. stavak 4. Zakona o regulaciji energetske djelatnosti („Narodne novine“, br. 120/12. i 68/18.)

5. članak 134. stavak 4. Zakona zaštitu prirode („Narodne novine“, br. 80/13., 15/18. i 14/19. i 127/19.)

6. članak 18. stavak 2. Zakona o osnivanju Agencije za ugljikovodike („Narodne novine“, br. 14/14., 73/17. i 84/21.)

7. članak 75. stavak 2. Zakon o elektroničkim medijima („Narodne novine“, br. 111/21. i 114/22.)

8. članak 11. stavak 14. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, br. 76/22.) i Odluka o utvrđivanju plaće predsjednika, zamjenika predsjednika i članova Vijeća Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM) od 28.1.2009.

9. članak 5. stavak 5. i članak 10. stavak 3. Zakona o zračnom prometu („Narodne novine“, br. 69/09., 84/11., 54/13., 127/13. i 92/14.).

Stavljanje izvan snage odluka i drugih općih akata kojima se uređuju plaće

Članak 47.

(1) Sporazum o dodacima na plaću u obrazovanju i znanosti od 25. studenog 2006. godine sklopljenim između Vlade Republike Hrvatske i Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja, Nezavisnog sindikata zaposlenih u srednjim školama Hrvatske i Sindikata Hrvatskih učitelja i ostali sporazumi sa sindikatima kojima su utvrđeni dodaci na plaću i uvećanja plaće te dinamika isplate dodataka državnim službenicima i namještenicima te službenicima i namještenicima u javnim službama primjenjuju se do trenutka njihovog stavljanja van snage sukladno sporazumu ugovornih strana odnosno do prestanka važenja uslijed otkaza.

(2) Nadležni čelnici tijela državne uprave i javnih službi dužni su danom stupanja na snagu uredbi iz članka 15. stavka 3. i 4. ovoga Zakona staviti izvan snage sve odluke i druge opće akte na temelju kojih se isplaćuje plaća odnosno dodaci na plaću te novčane nagrade za radne rezultate i uspješnost u radu.

Rok za imenovanje članova Vijeća za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama

Članak 48.

Vlada će imenovati predsjednika i članove Vijeća za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Stupanje na snagu Zakona

Članak 49.

Ovaj Zakon će se objaviti u Narodnim novinama, a stupa na snagu 30. lipnja 2023. godine.

IV. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Određuje se predmet Zakona.

Uz članak 2.

Određuje se obuhvat Zakona. Ovaj Zakon primjenjuje se na službenike i namještenike u državnoj službi i javnim službama.

Zakon se primjenjuje i na osobe zaposlene na poslovima podrške ministru te u Uredu predsjednika Vlade i Uredu predsjednika Hrvatskoga sabora sukladno zakonu kojim se uređuje sustav državne uprave, ali samo odredbe koje se odnose na vrednovanje radnih mjesta, osnovnu plaću i dodatke na osnovnu plaću dok se na njih ne primjenjuju odredbe o ocjenjivanju, nagrađivanju i promicanju.

Od obveze primjene Zakona izuzete su djelatne vojne osobe, zaposlenici u diplomatsko-konzularnim predstavništvima Republike Hrvatske u inozemstvu, drugi zaposlenici izaslani u inozemstvo i zaposlenici u državnim tijelima osnovanim zakonom kojim se uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Određuje se značenje pojedinih pojmova koji se koriste u Zakonu.

Uz članak 4.

Zakonom se određuje rodna neutralnost izraza korištenih u Zakonu.

Uz članak 5.

Određuje se da službenik i namještenik u državnoj službi i javnim službama ima pravo na plaću i nagrade pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom, drugim propisima i kolektivnim ugovorima.

Uz članak 6.

Određuje se načelo jednakosti plaća na način da se službenicima i namještenicima isplaćuje jednaka plaća za jednak rad odnosno rad jednake vrijednosti. To znači da službenici i namještenici koji rade na istim radnim mjestima ostvaruju pravo na jednaku osnovnu plaću, neovisno o tome u kojem državnom tijelu odnosno javnoj službi rade.

Isto tako, utvrđuje se da žene i muškarci koji obavljaju jednak rad odnosno rad jednake vrijednosti u državnoj službi i javnim službama imaju pravo na jednaku osnovnu plaću.

Uz članak 7.

Određuje se načelo transparentnosti plaća na način da podaci o plaćama u državnoj službi i javnim službama trebaju biti dostupni javnosti, ali tako da javnost ima pravo uvida u podatke o plaćama po radnim mjestima no ne i uvid u podatke o plaći pojedinog službenika i namještenika, uvažavajući propise o zaštiti osobnih podataka. Stoga se ovim člankom utvrđuje kako su javnosti dostupni podaci o elementima pomoću kojih se utvrđuje plaća za radna mjesta u državnoj službi i javnim službama (koeficijenti za obračun plaća, osnovica i dodaci na plaću).

Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose dužno je na svojoj mrežnoj stranici objaviti podatke o plaćama za radna mjesta u državnoj službi dok je tijelo državne uprave nadležno za rad dužno na svojoj mrežnoj stranici objaviti podatke o plaćama za radna mjesta u javnim službama.

Uz članak 8.

Utvrđuje se načelo zabrane diskriminacije na način da je pri utvrđivanju plaće te u postupcima nagrađivanja i promicanja u plaći službenika i namještenika zabranjena diskriminacija službenika i namještenika po bilo kojoj osnovi: na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije.

Uz članak 9.

Ovim se člankom utvrđuje da se radna mjesta u državnoj službi i javnim službama vrednuju primjenom pet glavnih standardnih mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta, a to su: znanje, složenost, odgovornost i utjecaj na donošenje odluka, suradnja i rukovođenje. U okviru tih pet glavnih kriterija, utvrđuju se podkriteriji: potrebna razina formalnog obrazovanja za obavljanje poslova određenog radnog mjesta (potreban stupanj obrazovanja), potrebno radno iskustvo, posebni stručni ispiti, licence, dodatna znanja i vještine i slično

potrebno za obavljanje poslova, složenost i opseg poslova na radnom mjestu, raznovrsnost poslova i područja rada te brojnost radnih zadataka koji se obavljaju na radnom mjestu, samostalnost u radu, odgovornost i utjecaj na donošenje odluka u državnom tijelu ili javnoj službi, odgovornost za život i zdravlje ljudi, opasnost za vlastiti život i zdravlje u obavljanju posla, suradnja s drugim tijelima i institucijama, suradnja sa strankama, suradnja unutar državnog tijela ili javne službe, rukovođenje ustrojstvenom jedinicom ili državnim tijelom odnosno javnom službom, razine ustrojstvenih jedinica kojima se rukovodi i broj izvršitelja.

Ovim se člankom ne utvrđuje način na koji će se ta mjerila primijeniti u postupku vrednovanja i klasifikacije radnih mjesta već se propisuje da će to pitanje urediti uredbom Vlada na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a u javnim službama na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za rad.

Kako bi socijalni partneri bili aktivno uključeni u postupak vrednovanja i klasifikacije radnih mjesta, propisuje se da se prijedlozi uredbi dostavljaju na mišljenje sindikatima te se smatra da su oni s istima suglasni, ako ne dostave svoje mišljenje u roku od 15 dana.

Uz članak 10.

Ovim se člankom propisuju osnovni elementi sustava ocjenjivanja učinkovitosti rada službenika i namještenika, ocjene koje službenik i namještenik može dobiti u postupku ocjenjivanja, obvezu čelnika državnog tijela ili javne službe da donese odluku o ocjeni te pravo službenika i namještenika da izjavi prigovor na ocjenu Povjerenstvu za odlučivanje o prigovorima na ocjene.

Iako je pitanje ocjenjivanja za državne službenike i namještenike uređeno posebnim propisom (Zakonom o državnim službenicima), ovim je Zakonom to pitanje također potrebno urediti zbog javnih službi, u kojima do sada nije postojalo ocjenjivanje službenika i namještenika, a također i radi jednoobraznog sustava ocjenjivanja u državnoj službi i javnim službama.

Postupak, kriterije i način ocjenjivanja učinkovitosti rada službenika i namještenika u državnim tijelima propisuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a u javnim službama na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za rad.

Zbog specifičnosti policijskih poslova, ministar unutarnjih poslova pravilnikom utvrđuje posebne kriterije za ocjenjivanje učinkovitosti rada policijskih službenika, a zbog specifičnosti poslova pojedinih javnih službi, ministar nadležan za pojedinu javnu službu pravilnikom utvrđuje posebne kriterije za ocjenjivanje učinkovitosti rada službenika i namještenika u tim javnim službama.

Kada su pravilnicima utvrđeni i posebni kriteriji za ocjenjivanje učinkovitosti rada, na službenike i namještenike se kumulativno odnose kriteriji propisani uredbom i pravilnikom.

Uz članak 11.

Ovim se člankom propisuje osnivanje povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene, koje se osniva na razini državnog tijela odnosno javne službe (dakle, pojedine ustanove),

njegova uloga, sastav, sudjelovanje predstavnika sindikata, mogućnost osnivanja više povjerenstava te rok u kojemu povjerenstvo treba odlučiti o prigovoru na ocjenu.

Predviđa se i mogućnost osnivanja više povjerenstava (potreba za tim se može pojaviti u velikim sustavima poput policije), a rad povjerenstva regulirat će se poslovníkom kojeg donosi čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe.

U slučaju da se u državnom tijelu ili javnoj službi osnuje više povjerenstava, njihov rad će biti reguliran istim poslovníkom.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se plaća službenika i namještenika. Plaća se može sastojati od osnovne plaće i dodataka na osnovnu plaću, koji su propisani ovim Zakonom te ostalih primitaka u skladu s općim propisom o radu.

Uz članak 13.

Ovim člankom definira se pojam osnovne plaće kao umnožak koeficijenta za obračun plaće radnog mjesta na koje je službenik i namještenik raspoređen i osnovice za obračun plaće.

Prema dosadašnjoj definiciji, osnovna plaća je bila umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta i osnovice, ali je uključivala i uvećanje plaće od 0,5% po godini radnog staža. Upravo je to uvećanje po osnovi godina radnog staža bila individualna komponenta koja se razlikovala od osobe do osobe pa zbog toga u sadašnjem sustavu plaća nije bila utvrđena plaća radnog mjesta već plaća pojedinca. Ovim se Zakonom na jedinstven način utvrđuje plaća radnog mjesta, što znači da svi koji rade na istom radnom mjestu imaju jednaku plaću, neovisno o svojim godinama radnog staža.

Osnovna plaća je utvrđena također i kao plaća koju službenik i namještenik prima za obavljanje poslova radnog mjesta na koje je raspoređen za redovan rad u punom radnom vremenu za razdoblje od jednog mjeseca.

Ako službenik i namještenik radi u nepunom radnom vremenu, pripada mu plaća razmjerno radnom vremenu na koje je zaposlen.

Ovim se člankom ujedno utvrđuje i da osnovna plaća službenika i namještenika ne može biti isplaćena u iznosu manjem od minimalne plaće propisane posebnim zakonom. Dakle, osnovna plaća može biti utvrđena i obračunata u iznosu manjem od minimalne plaće propisane posebnim zakonom, ali ne može biti isplaćena u manjem iznosu, što znači da će se službeniku i namješteniku, čija osnovna plaća iznosi manje od minimalne plaće propisane posebnim zakonom, isplaćivati razlika do minimalne plaće propisane posebnim zakonom. I do sada se službeniku i namješteniku nije smjela isplatiti manja plaća od minimalne plaće propisane posebnim zakonom, ali je razlika u tome što u sadašnjem sustavu osnovna plaća u sebi sadrži i uvećanje po osnovi navršenih godina radnog staža, a ovim Zakonom osnovna plaća sadrži samo umnožak koeficijenta i osnovice pa je ova odredba u korist zaposlenika s najnižim primanjima.

Osnovna plaća u smislu ovoga Zakona je plaća u bruto iznosu.

Uz članak 14.

Utvrđuje se da se osnovica za obračun plaće utvrđuje kolektivnim ugovorom, a ako se kolektivnim ugovorom ne ugovori visina osnovice do donošenja državnog proračuna Republike Hrvatske za narednu godinu, utvrdit će je odlukom Vlada Republike Hrvatske. Ukoliko osnovicu utvrđuje odlukom Vlada Republike Hrvatske, osnovica za obračun plaće ne može biti niža od iznosa zadnje ugovorene osnovice.

Osnovica se utvrđuje u bruto iznosu.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisuje se način utvrđivanja koeficijenata za obračun plaće. Za razliku od sadašnjih koeficijenata složenosti poslova radnih mjesta, koji su utvrđeni isključivo prema jednom kriteriju – složenosti poslova – pa se zato i nazivaju koeficijentima složenosti poslova, budući koeficijenti se utvrđuju na temelju više kriterija koji će se koristiti u postupku vrednovanja radnih mjesta pa zato koeficijenti i mijenjaju naziv u koeficijente za obračun plaće.

Utvrđuje se da koeficijent za obračun plaće radnog mjesta mora biti određen u okviru raspona koeficijenata platnog razreda u koje je razvrstano radno mjesto, što znači da se za radno mjesto ne može utvrditi ni manji ni veći koeficijent od minimalnog odnosno maksimalnog koeficijenta utvrđenog za platni razred u koji je radno mjesto razvrstano.

Člankom se također propisuje da nazive radnih mjesta, uvjete za raspored, klasifikaciju radnih mjesta i pripadajući platni razred te koeficijente za obračun plaće u državnim tijelima utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a u javnim službama na prijedlog tijela državne uprave nadležnog rad, uz prethodno mišljenje Vijeća za praćenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama i mišljenje sindikata.

Ako sindikati ne dostave mišljenje u roku od 15 dana, smatra se da su suglasni s prijedlogom uredbi.

Uz članak 16.

Ovim se člankom propisuje da vježbenik ima pravo na koeficijent za obračun plaće u visini od 90% vrijednosti koeficijenta za obračun plaće radnog mjesta na koje je raspoređen.

Uz članak 17.

Radi obračuna dodataka na plaću koji se ne obračunavaju na ukupno radno vrijeme već samo na određeni broj sati rada (kao što je to, na primjer, dodatak za prekovremeni rad ili dodatak za noćni rad, smjenski rad, dvokratni rad i slično), potrebno je izračunati cijenu sata rada. Kako se cijena sata rada ne bi razlikovala od mjeseca do mjeseca zbog različitog broja radnih dana u mjesecu, ovim je člankom utvrđeno da se cijena sata rada izračunava dijeljenjem osnovne plaće službenika i namještenika s mjesečnim fondom sati koji iznosi 173 sata za svaki mjesec. Cijena sata rada izračunava se i kada je potrebno obračunati plaću ili naknadu plaće samo za određeni broj sati rada (na primjer, službenik se tek zaposlio i u određenom je mjesecu radio svega 3 dana te mu treba obračunati plaću za ta tri dana).

Cijena sata rada se i do sada izračunavala i koristila u obračunu plaće (jer je to neophodno), ali je razlika u tome što se u sadašnjem sustavu cijena sata rada razlikovala od mjeseca do mjeseca, ovisno o tome koliko je radnih dana bilo u kojem mjesecu. Zbog toga se događalo da su službenici i namještenici dobivali različite iznose za prekovremene sate u siječnju u odnosu na isti broj prekovremenih sati u kolovozu ili nekom drugom mjesecu. Stoga se ovim Prijedlogom zakona utvrđuje fiksni broj mjesečnog fonda sati kako se cijena sata rada ne bi razlikovala od mjeseca do mjeseca. Nema razloga da službenik i namještenik dobije različit iznos za svoje prekovremene sate u siječnju u odnosu na kolovoz ili bilo koji drugi mjesec u godini: njegova cijena sata rada treba biti jednaka sve dok radi na istom radnom mjestu, jer mu je jednaka i osnovna plaća.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisuju se dodaci na plaću koje službenik i namještenik može ostvariti kao i način njihovog obračuna odnosno utvrđuje se da li se dodaci obračunavaju na osnovnu plaću (što zapravo znači na ukupni mjesečni fond sati) ili samo na određeni broj sati rada.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisuje se dodatak za radni staž koji iznosi 0,5% na osnovnu plaću za svaku navršenu godinu radnog staža. Dakle, zadržano je pravo službenika i namještenika na uvećanje plaće po osnovi navršenih godina radnog staža, samo to uvećanje više nije sastavni dio osnovne plaće već se utvrđuje kao dodatak na osnovnu plaću.

Također, utvrđuje se da se službeniku i namješteniku radni staž za rad u nepunom radnom vremenu računa kao da je radio u punom radnom vremenu.

Radni staž do sada nije bio propisan nijednim propisom, a spominjao se isključivo u kolektivnim ugovorima kao osnova za uvećanje plaće od 0,5% po godini radnog staža. S obzirom na to, komisije koje su nadležne tumačiti određeni kolektivni ugovor različito su tumačile radni staž pa se zbog takvog različitog tumačenja radnog staža razlikovao i obračun plaće u državnoj službi u odnosu na javne službe. Stoga se ovim člankom po prvi put jednoobrazno definira radni staž kao vrijeme rada koje se koje se prema propisima mirovinskog osiguranja računa u staž osiguranja i za koje su plaćeni doprinosi u Republici Hrvatskoj, a koje je provedeno u:

- radnom odnosu,
- samostalnom obavljanju profesionalne djelatnosti u skladu s posebnim propisima
- profesionalnom obavljanju dužnosti u tijelima javne vlasti i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, na koju je osoba izabrana ili imenovana
- obavljanju poslova obrtnika i trgovca pojedinca upisanog u odgovarajući registar
- obavljanju samostalne djelatnosti poljoprivrede i šumarstva.

Iznimno od navedenog, u radni staž se uračunava i radni staž ostvaren u inozemstvu pod uvjetom da se isti računa u Republici Hrvatskoj u staž osiguranja za mirovinu, odnosno ako je tako regulirano međunarodnim ugovorima (sporazumima) Republike Hrvatske i pojedinih drugih država ili se radi o stažu ostvarenom u zemljama Europske unije nakon 1. srpnja 2013. godine ili se radi o stažu ostvarenom u institucijama Europske unije, Europskog gospodarskog prostora i u Švicarskoj Konfederaciji te međunarodnim organizacijama i institucijama.

Stož osiguranja s povećanim trajanjem računa se u radni staž samo u stvarnom trajanju.

Uz članak 20.

Ovim se člankom utvrđuje dodatak na plaću za učinkovitost rada, a stjecanje prava na ovaj dodatak predstavlja promicanje u plaći službenika i namještenika. Službenici i namještenici temeljem ocjene njihove učinkovitosti rada stječu određeni broj bodova. Što je bolja ocjena, to je i veći broj bodova koji stječe službenik i namještenik, a što je veći broj bodova, to je i veći dodatak na plaću odnosno brža dinamika napredovanja u plaći.

Stečeni bodovi u postupcima ocjenjivanja kumuliraju se tijekom službe odnosno rada i službenik ostvaruje pravo na veći postotak dodatka na plaću kada stekne potreban broj bodova, što je za službenika i namještenika motivirajuće. Primjerice, uz pretpostavku da je službenik i namještenik svake godine ocijenjen ocjenom „uspješan“, on će steći 2 boda i prvi put će se promicati u plaći nakon 6 godina, jer će tada steći minimalno potrebnih 12 bodova za dodatak na plaću od 3%. Međutim, ako službenik i namještenik bude ocijenjen boljom ocjenom i stekne veći broj bodova, tada će se moći promicati u plaći i ranije: primjerice, promicat će se u plaći već nakon 3 godine ako je u prvoj godini ocijenjen ocjenom „uspješan“ za koju dobiva 2 boda, u drugoj godini ocjenom „izvrstan“ za koju dobiva 6 bodova, a u trećoj godini ocjenom „naročito uspješan“ za koju dobiva 4 boda. Dakle, u ovom konkretnom primjeru, službenik i namještenik će prikupiti 12 bodova kroz 3 godine, što znači da će već u četvrtoj godini steći pravo na dodatak na plaću od 3%. Službenik i namještenik zadržava pravo na stečeni dodatak od 3% sve dok ne skupi 24 boda, koja su mu potrebna za dodatak na plaću od 6%.

Iznimno, službenik i namještenik ne stječe bodove ako je u prethodnoj kalendarskoj godini ocijenjen ocjenom „zadovoljava“ ili „ne zadovoljava“.

Intencija ovog Zakona jeste omogućiti promicanje u plaći onih službenika i namještenika čiji je rad iznadprosječan, a ne svih službenika i namještenika.

Uz članak 21.

Propisuje se dodatak za poslijediplomski studij i to 5 % ako s službenik ima završen sveučilišni specijalistički studij (spec. ili univ.spec.), 8% ako s službenik ima akademski stupanj magistra znanosti i 15% ako s službenik ima akademski stupanj doktora znanosti.

Za razliku od dosadašnjeg sustava plaća u kojemu službenici i namještenici sa završenim poslijediplomskim studijem ostvaruju pravo na navedene dodatke neovisno o tome je li njihov studij vezan uz područje rada, ovim se Zakonom želi povezati poslijediplomski studij s područjem kojim se službenik bavi u okviru poslova svog radnog mjesta. Također, ovim Zakonom predviđa se da službenik i namještenik ostvaruje pravo na dodatak za poslijediplomski studij ako to nije uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta. Razlog tome je što će se pri vrednovanju radnih mjesta i utvrđivanju pripadajućeg koeficijenta za obračun plaće posebno vrednovati akademski naziv doktora znanosti, koji je uvjet za raspored na radno mjesto.

Kako bi se utvrdila činjenica da se stečeni poslijediplomski studij odnosi na područje kojim se službenik i namještenik bavi na svom radnom mjestu i da ostvaruje pravo na dodatak na plaću, čelnik državnog tijela ili čelnik javne službe treba o tome donijeti odluku.

Službenici i namještenici sa završenim poslijediplomskim studijem koji nije vezan uz područje kojim se bave na svom radnom mjestu, izgubit će pravo na dosadašnji dodatak po ovoj osnovi.

Uz članak 22.

Propisuje se dodatak za policijsko zvanje kao i gornja granica dodatka koji može iznositi do 12% osnovne plaće uvećane za dodatak za radni staž. Visinu dodatka za zvanja utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove.

Dodatak za zvanje u policiji postoji i u sadašnjem sustavu plaća (kao što je uobičajena praksa za policiju u većem broju zemalja), a policijsko zvanje nije vezano uz radno mjesto pa se stoga isplaćuje kao dodatak. Promjena predložena ovim Zakonom je da se dodatak za zvanje ne obračunava kao postotak od osnovice za obračun plaća već kao postotak od osnovne plaće, kako bi se i ovaj dodatak obračunavao na jednak način kao i svi drugi dodaci predviđeni ovim Zakonom.

Uz članak 23.

Propisuje se dodatak za posebne uvjete rada kao dodatak na koji službenik i namještenik ostvaruje pravo samo za vrijeme obavljanja poslova u posebnim uvjetima rada te se stoga ovaj dodatak obračunava isključivo na sate rada odrađene u posebnim uvjetima rada.

Posebnim uvjetima rada utvrđuju se uvjeti rada u specifičnim okolnostima koje se javljaju povremeno ili privremeno i od službenika i namještenika zahtijevaju dodatni napor i angažman u odnosu na redovne okolnosti obavljanja poslova radnog mjesta. Posebni uvjeti rada ne predstavljaju stalno obilježje radnog mjesta i nisu vrednovani pri utvrđivanju koeficijenta za obračun plaće određenog radnog mjesta, jer su povremenog odnosno privremenog karaktera.

Također, propisuje se da se posebni uvjeti rada i visina dodataka u državnoj službi i javnim službama određuje kolektivnim ugovorima.

Uz članak 24.

Propisuje se dodatak za rad na programima i projektima na način da se izrijekom navode programi i projekti za koje službenici ostvaruju pravo na dodatak pa su to samo oni projekti koji se financiraju iz fondova i programa Europske unije, Norveškog financijskog mehanizma i Nacionalnog plana oporavka i otpornosti. Za vrijeme rada na tim projektima službenici ostvaruju pravo na dodatak na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za radni staž, ali samo za sate rada na projektu (što će se jednostavno moći pratiti prema njihovoj evidenciji rada na projektima).

Obračun dodatka za rad na programima i projektima na određeni broj sati rada predstavlja razliku u odnosu na sadašnji sustav plaća u kojemu ovo pravo postoji i obračunava se kao uvećanje koeficijenta, što nije opravdano, budući da službenici koji su članovi projektnih timova ne rade cijelo svoje radno vrijeme na projektima.

Člankom se također propisuje da visinu dodatka i kriterije za stjecanje prava na dodatak za rad na programima i projektima u državnim tijelima utvrđuje Vlada uredbom na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a u javnim službama na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za rad.

Uz članak 25.

Propisuju se dodaci za različite oblike organizacije rada kao i to da se njihova visina utvrđuje kolektivnim ugovorima. Svi dodaci iz ovoga članka obračunavaju se samo na sate odrađene u navedenim oblicima rada (smjenskom radu, noćnom radu, prekovremenom radu, radu u turnusu itd.) i nijedan od navedenih dodataka se ne može obračunati na cijelu osnovnu plaću odnosno na ukupni mjesečni fond sati, osim kod rada u turnusu kada službenik i namještenik cijeli mjesec radi u turnusu.

Uz članak 26.

Propisuje se da se kolektivnim ugovorom mogu urediti druga materijalna prava službenika koja nisu uređena ovim Zakonom, ali se prava uređena ovim Zakonom ne mogu kolektivnim ugovorom urediti na drukčiji način.

Iznimno, u slučaju okolnosti koje dovode u pitanje redovito obavljanje poslova iz djelokruga državnog tijela odnosno javne službe, kolektivnim ugovorom može se utvrditi poseban dodatak na osnovnu plaću zbog rada u tim okolnostima, ali najviše do 20% osnovne plaće uvećane za dodatak na plaću za radni staž.

Kako bi se onemogućila dosadašnja praksa prema kojoj su se koeficijenti složenosti poslova znali mijenjati kolektivnim ugovorima na način da su istima ugovarani dodaci na koeficijente ili uvećanja koeficijenata (takav primjer je uvećanje koeficijenta složenosti poslova za vjernost službi od 4%-8%-10%), ovim se člankom sada to onemogućuje, jer se propisuje da se kolektivnim ugovorima ne mogu ugovarati uvećanja koeficijenata za obračun plaće odnosno dodaci na koeficijente.

U postupku vrednovanja radnih mjesta važno je utvrditi adekvatne odnose između plaća te je stoga neprihvatljiva dosadašnja praksa da se tako utvrđeni odnosi između plaća mijenjaju kolektivnim ugovorima odnosno raznim uvećanjima koeficijenata i dodacima na koeficijente koji se propisuju kolektivnim ugovorima i drugim propisima.

Uz članak 27.

Ovim se člankom propisuje dinamika isplate plaća, rokovi za isplatu, obveza isplate plaće na transakcijski račun s službenika i namještenika te obveza obračuna i isplate plaća putem informacijskog sustava za centralizirani obračun plaća kojim upravlja središnje tijelo nadležno za službeničke odnose.

Također se propisuje da službenik i namještenik koji je izostao s posla bez opravdanog razloga nema pravo na plaću i naknadu plaće za sate izostanka.

Uz članak 28.

Propisuje se da se platna ljestvica sastoji od 16 platnih razreda i da u platnoj ljestvici minimalni koeficijent za obračun plaće ne može biti manji od 0,90 niti maksimalni koeficijent može biti veći od 8,00. Jedinstvena platna ljestvica za radna mjesta u državnoj službi i javnim službama je sigurnosni mehanizam koji će spriječiti različito vrednovanje i svrstavanje istih radnih mjesta u državnoj službi u odnosu na javne službe.

Rasponi koeficijenata u platnim razredima u okviru jedinstvene platne ljestvice za državna tijela i javne službe utvrđuju se uredbom Vlade na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Uz članak 29.

Propisuje se da se radna mjesta s službenika i namještenika razvrstavaju u platne razrede na temelju vrednovanja radnih mjesta primjenom standardnih mjerila za vrednovanje i klasifikaciju te da se radna mjesta u državnim tijelima razvrstavaju u platne razrede uredbama Vlade na prijedlog tijela nadležnog za službeničke odnose, a u javnim službama na prijedlog tijela nadležnog za rad.

Uz članak 30.

Ovim se člankom propisuje da se službenik i namještenik promiče u plaći stjecanjem prava na dodatak na plaću za učinkovitost rada. Službenik i namještenik stječe pravo na dodatak na plaću kada temeljem ocjena učinkovitosti rada za prethodno razdoblje ostvari potreban broj bodova u skladu s člankom 20. stavkom 7. ovoga Zakona.

Stjecanje bodova je kumulativnog karaktera, što znači da službenik i namještenik kumulira bodove dobivene u prethodnim postupcima ocjenjivanja njegove učinkovitosti rada.

Službenik i namještenik koji se premješta, raspoređuje ili napreduje na drugo radno mjesto zadržava ostvareni broj bodova i dodatak na plaću stečen u postupcima ocjenjivanja njegove učinkovitosti rada do trenutka premještaja, rasporeda ili napredovanja na drugo radno mjesto.

Službenik i namještenik koji se premješta, raspoređuje ili napreduje na drugo radno mjesto zadržava broj bodova i dodatak na plaću koji je imao do trenutka premještaja, rasporeda ili napredovanja na drugo radno mjesto neovisno o tome radi li se o premještaju u istom državnom tijelu odnosno javnoj službi ili premještaju u drugo državno tijelo ili javnu službu.

Službenik i namještenik koji se premješta, raspoređuje ili napreduje na radno mjesto razvrstano u viši platni razred ili na radno mjesto unutar istog platnog razreda za koje je određen veći koeficijent za obračun plaće, zadržava broj bodova temeljem ocjene učinkovitosti rada ostvaren do trenutka premještaja, rasporeda ili napredovanja na drugo radno mjesto.

Uz članak 31.

Kako bi se izbjegla praksa da se svi ili velika većina službenika i namještenika ocijeni najboljom ocjenom (što bi bilo krajnje neobjektivno ocjenjivanje, a ujedno i fiskalno neodrživo), ovim se člankom propisuje ograničenje broja službenika i namještenika koji mogu dobiti najviše ocjene na način da broj onih koji mogu dobiti ocjenu „izvrstan“ ne može iznositi više od 5% od ukupnog broja zaposlenih službenika i namještenika državnog tijela ili javne službe, a 15% onih koji mogu dobiti ocjenu „naročito uspješan“.

To znači da broj službenika i namještenika koji su ocijenjeni s dvije najbolje ocjene može biti 20% od ukupnog broja službenika i namještenika, što je realno za očekivati.

S obzirom na dosadašnju praksu ocjenjivanja službenika i namještenika u državnoj službi prema kojoj je većina ocijenjena najboljom ocjenom, teško je za očekivati da će se visok stupanj objektivnosti postići u novom sustavu plaća u kojemu će visina plaće ovisiti o ocjeni. Stoga je prijeko potrebno ograničiti broj službenika koji mogu dobiti najbolje ocjene.

Ukupni broj zaposlenih službenika i namještenika koji mogu dobiti ocjene „izvrstan“ i „naročito uspješan“ utvrđuje se na posljednji dan kalendarske godine za koju se službenici i namještenici ocjenjuju.

Uz članak 32.

Propisuje se pravo službenika i namještenika na jednokratnu novčanu nagradu za radne rezultate (bonus) koje je ostvario tijekom jedne kalendarske godine, uz uvjet da se radi o iznimnim postignućima odnosno rezultatima značajnim za rad državnog tijela odnosno javne službe u kojoj službenik i namještenik radi.

S obzirom da kriteriji za dodjelu novčane nagrade ne mogu biti jednaki za cijeli sustav, jer se razlikuju i kriteriji za ocjenu toga što se smatra iznimnim postignućem u radu nekog tijela odnosno javne službe, ovim se člankom želi dati fleksibilnost čelniku državnog tijela na razini razdjela organizacijske klasifikacije u državnom proračunu da pravilnikom samostalno propiše kriterije za dodjelu novčane nagrade, uvažavajući specifičnosti pojedine javne službe za koju je nadležan. Primjerice, ministar zdravstva će pravilnikom utvrditi kriterije za dodjelu novčane nagrade zaposlenicima u sustavu zdravstva (bolnicama i drugim zdravstvenim ustanovama koje su javne službe u smislu ovoga Zakona) i za očekivati je da će se ti kriteriji razlikovati od kriterija koje će propisati ministar znanosti i obrazovanja za javne ustanove iz svoje nadležnosti (škole i fakultete).

Također, propisuje se da novčana nagrada ne može iznositi više od neoporezivog iznosa novčane nagrade za radne rezultate prema poreznim propisima, a čelnik tijela odlukom

utvrđuje visinu novčane nagrade za svaku kalendarsku godinu. Najmanji iznos novčane nagrade nije propisan, što znači da novčane nagrade mogu biti utvrđene u različitim iznosima; ne moraju se nužno isplaćivati u najvećem neoporezivom iznosu. Čelnik tijela se može opredijeliti za niži iznos nagrade, ukoliko želi nagraditi veći broj službenika i namještenika.

Kako bi se omogućio nadzor i praćenje namjenskog trošenja proračunskih sredstava, propisuje se da se sredstva za isplatu nagrade osiguravaju u državnom proračunu na posebnoj stavci u financijskom planu proračunskog korisnika (31211-Bonus za uspješan rad) i da ne mogu iznositi više od 0,2% ukupno izvršenih rashoda za plaće za redovan rad službenika i namještenika u prethodnoj godini u okviru svih izvora financiranja pojedinog državnog tijela odnosno javne službe. Svi izvori financiranja u državnom proračunu obuhvaćeni su kako se ne bi dogodilo dvostruko isplaćivanje bonusa: jednih iz izvora 11, a drugih iz vlastitih prihoda (izvor 31) ili drugih izvora, što bi dovelo do nejednakosti službenika i namještenika u ostvarivanju ovih prava zato što bi službenici i namještenici u onim institucijama koje ostvaruju značajne vlastite prihode (poput fakulteta) dobivali dvostruke bonuse.

U nastojanju da se postigne transparentnost pri dodjeli novčanih nagrada, ovim se člankom propisuje da je državno tijelo odnosno javna služba obvezno objaviti popis nagrađenih službenika i namještenika na svojoj mrežnoj stranici, u skladu s propisom o zaštiti tajnosti podataka .

Uz članak 33.

Ovim se člankom propisuje osnivanje Vijeća za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama, njegova uloga, sastav i način rada.

Uz članak 34.

Propisuje se da u pravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona u državnim tijelima provodi tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, a u javnim službama tijelo državne uprave nadležno za pojedinu javnu službu.

Uz članak 35.

Ovim člankom uređuju se plaće zatečenih službenika i namještenika u prijelaznom razdoblju, od stupanja na snagu ovoga Zakona do stupanja na snagu uredbi iz članka 15. stavka 3. i 4. ovoga Zakona (kojima se utvrđuju nazivi radnih mjesta, pripadajući platni razred i koeficijenti za obračun plaće). U tom razdoblju zatečeni službenici i namještenici zadržavaju pravo na plaću prema dotadašnjim propisima.

Također, na državne službenike i namještenike te službenike i namještenike u javnim službama koji se zaposle u prijelaznom razdoblju, primjenjivat će se dotadašnji propisi kojima su propisani nazivi radnih mjesta i plaće službenika i namještenika.

Uz članak 36.

Utvrđuje se način prevođenja dotadašnjih naziva radnih mjesta državnih službenika i namještenika u nove nazive radnih mjesta i pripadajući koeficijent u prijelaznom razdoblju od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona do rasporeda službenika i namještenika prema novom pravilniku o unutarnjem redu.

Svrha navedenog prevođenja je mogućnost primjene Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama i uredbe iz članka 15. stavka 3. toga Zakona odmah po stupanju na snagu te uredbe, prije rasporeda službenika i namještenika u skladu s novim propisima.

Prevođenjem dotadašnjih naziva radnih mjesta službenika i namještenika u nove nazive radnih mjesta, uz utvrđivanje pripadajućeg koeficijenta u skladu s novim propisima, otklonit će se razlozi za odgodu primjene nove uredbe do rasporeda službenika i namještenika prema novim pravilnicima o unutarnjem redu usklađenim s tom uredbom.

U navedenoj uredbi izrijeком će se propisati način prevođenja svih dotadašnjih naziva radnih mjesta državnih službenika i namještenika u nove nazive radnih mjesta i utvrditi pripadajući platni razred i koeficijent za obračun plaće sukladno novim propisima.

Radi izbjegavanja dvostrukog administrativnog oprećenja jedinica za ljudske potencijale (u postupku prevođenja dotadašnjih naziva radnih mjesta u nove nazive radnih mjesta i naknadno, u postupku raspoređivanja na radna mjesta prema novim pravilnicima o unutarnjem redu usklađenim s novom uredbom) propisano je da u nespornim slučajevima u državnim tijelima nije potrebno u upravnom postupku donositi rješenja o načinu prevođenja naziva radnih mjesta i pripadajućim koeficijentima. Stoga je propisano da će se stupanjem na snagu uredbe iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona smatrati da su dotadašnji nazivi radnih mjesta u pravilnicima o unutarnjem redu izmijenjeni u nove nazive radnih mjesta u skladu s načinom prevođenja utvrđenim u uredbi, a čelnik državnog tijela će u roku od 30 dana od stupanja na snagu navedene uredbe pisanim putem obavijestiti službenike i namještenike o načinu prevođenja dotadašnjeg naziva radnog mjesta u novi naziv radnog mjesta te o novom koeficijentu za obračun plaće.

Državni službenik i namještenik koji smatra da mu je pogrešno utvrđen način prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijent za obračun plaće, ima pravo zatražiti ispravak. Ako čelnik državnog tijela utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o prihvaćanju njegovog zahtjeva, a u protivnom, dužan je u upravnom postupku donijeti rješenje o utvrđivanju naziva radnog mjesta i koeficijenta za obračun plaće u skladu s propisima o državnim službenicima.

Uz članak 37.

Utvrđuje se način prevođenja dotadašnjih naziva radnih mjesta službenika i namještenika u javnim službama u nove nazive radnih mjesta i pripadajući koeficijent u prijelaznom

razdoblju od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona do rasporeda službenika i namještenika prema novom aktu o sistematizaciji radnih mjesta.

Svrha navedenog prevođenja je mogućnost primjene Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama i uredbe iz članka 15. stavka 4. toga Zakona odmah po stupanju na snagu te uredbe, prije rasporeda službenika i namještenika u skladu s novim propisima.

Prevođenjem dotadašnjih naziva radnih mjesta službenika i namještenika u javnim službama u nove nazive radnih mjesta, uz utvrđivanje pripadajućeg koeficijenta u skladu s novim propisima, otklonit će se razlozi za odgodu primjene nove uredbe do rasporeda službenika i namještenika prema novim aktima o sistematizaciji radnih mjesta usklađenim s tom uredbom.

U navedenoj uredbi izrijekom će se propisati način prevođenja svih dotadašnjih naziva radnih mjesta službenika i namještenika u javnim službama u nove nazive radnih mjesta i utvrditi pripadajući platni razred i koeficijent za obračun plaće sukladno novim propisima.

Budući da u javnim službama nije moguće postupiti na isti način kao i u državnoj službi i to zbog postojećih ugovora o radu kao dvostranih pravnih akata sklopljenih prema općem propisu o radu, čelnik javne službe dužan je u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona službenicima i namještenicima ponuditi izmjenu ugovora o radu u skladu s odredbama ovoga Zakona. Službenik i namještenik u javnoj službi koji smatra da mu je pogrešno utvrđen način prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijent za obračun plaće ima pravo zatražiti ispravak, a ako čelnik javne službe utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o prihvatanju njegovog zahtjeva, a u protivnom, dužan je donijeti odluku o odbijanju zahtjeva, a službenik i namještenik može tražiti zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom sukladno općem propisu o radu.

Podaci o novim nazivima radnih mjesta i pripadajućim koeficijentima za obračun plaće službenika i namještenika u javnim službama unijet će se u Registar zaposlenih u državnoj službi i javnim službama, a time i u aplikaciju za centralizirani obračun plaće, u roku od 30 dana od stupanja na snagu uredbe iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona.

Uz članak 38.

Propisuje se rok za donošenje pravilnika o unutarnjem redu (državna tijela), odnosno općeg akta o sistematizaciji radnih mjesta (javne službe) u skladu s uredbama iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona. Pravilnici o unutarnjem redu odnosno opći akti o sistematizaciji radnih mjesta donijet će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu navedenih uredbi.

Uz članak 39.

Čelniku državnog tijela odnosno javne službe propisuje se rok za donošenje rješenja o rasporedu na radno mjesto i plaći državnih službenika i namještenika (najkasnije u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu donesenog u skladu s odredbama ovoga Zakona), odnosno rok za ponudu izmjene ugovora o radu službenicima i

namještenicama u javnim službama ukoliko se radi o promjeni u odnosu na ugovor sklopljen temeljem članka 37. stavka 4. ovoga Zakona (u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu općeg akta o sistematizaciji donesenog u skladu s odredbama ovoga Zakona). Na ponudu izmjene ugovora o radu primjenjuju se odredbe općeg propisa o radu.

Uz članak 40.

Ovim člankom se propisuje pravo službenika i namještenika na zadržavanje povoljnijeg koeficijenta za obračun plaće ako je uredbama iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona za radno mjesto na kojem su zatečeni utvrđen niži koeficijent za obračun plaće od dotadašnjeg koeficijenta. Navedeni službenici i namještenici imaju pravo na povoljniji koeficijent za obračun plaće do 31. prosinca 2027. godine (do kada mogu steći pravo na dodatak na plaću za učinkovitost rada temeljem dobivenih ocjena). Ovo pravo imaju navedeni službenici i namještenici i u slučaju kada je naziv radnog mjesta na kojemu su zatečeni uredbom preveden u novi naziv radnog mjesta.

Ova odredba predstavlja zaštitni mehanizam za one službenike i namještenike koji su zatečeni na radnim mjestima za koja će se, nakon provedenog postupka vrednovanja, utvrditi manji koeficijenti za obračun plaća od dotadašnjeg. Kako ne bi odmah dobili manju plaću, ostavlja im se određen rok u kojemu mogu konzumirati povoljniji koeficijent. Daljnje zadržavanje povoljnijeg koeficijenta dovelo bi ovu grupu službenika i namještenika u neopravdano povoljniji položaj u odnosu na druge koji rade na istim radnim mjestima.

Čelnik državnog tijela donijet će rješenje o pravu državnog službenika i namještenika na zadržavanje dotadašnjeg, povoljnijeg koeficijenta za obračun plaće. U ovom slučaju nije dovoljno službenika i namještenika samo pisanim putem obavijestiti o tome, jer u upravnom postupku mora utvrditi odlučne činjenice odnosno uvjete za ostvarenje prava na zadržavanje povoljnijeg koeficijenta.

Čelnik javne službe sklopit će dodatak ugovoru o radu sa službenikom i namještenikom, kojim će se utvrditi pravo na zadržavanje povoljnijeg koeficijenta za obračun plaće.

Uz članak 41.

Propisuje se zadržavanje koeficijenta za obračun plaće zatečenih rukovodećih službenika koje je imenovala Vlada na određeno vrijeme. Radi se o zadržavanju koeficijenta za obračun plaće utvrđenog prema dotadašnjim propisima do isteka vremena na koje su službenici imenovani. Također, rukovodećim službenicima koje će Vlada imenovati na određeno vrijeme u razdoblju od stupanja na snagu ovoga Zakona do stupanja na snagu uredbi iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, odredit će se koeficijent za obračun plaće prema dotadašnjim propisima.

U oba slučaja radi se o koeficijentu složenosti poslova utvrđenom propisima koji su bili na snazi u vrijeme provedbe javnog natječaja za imenovanje rukovodećeg službenika i navedeni službenici su se odlučili prijaviti na javni natječaj znajući o kojem se koeficijentu radi.

Uz članak 42.

Propisuje se zadržavanje uvećanja koeficijenta složenosti poslova za radni staž u državnim tijelima, propisano u važećem Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike.

Člankom 39. tog Kolektivnog ugovora propisano je da s službenik i namještenik ima pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima, i to za:

– 20 do 29 godina 4 %

– od 30 do 34 godine 8 %

– od 35 i više godina 10 %.

Zatečeni državni službenici i namještenici koji su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona stekli pravo na postotno uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta za radni staž ostvaren u državnim tijelima, zadržavaju pravo na stečeni postotak uvećanja koeficijenta do 31. prosinca 2027. godine. Međutim, navedeni državni službenici i namještenici nemaju pravo na daljnje postotno povećanje koeficijenta za godine radnog staža u državnim tijelima izvršene nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Nakon 31. prosinca 2027. godine službenici i namještenici u državnoj službi gube pravo na ovo uvećanje.

Uz članak 43.

Propisano je da se dosadašnje ocjene učinkovitosti rada službenika i namještenika (dobivene temeljem dosadašnjih propisa) ne uzimaju u obzir kod utvrđivanja dodatka na plaću za učinkovitost rada u skladu s ovim Zakonom, jer su te ocjene utvrđene u drugačijem postupku i prema drugačijim kriterijima.

Uz članak 44.

Utvrđen je rok u kojem će Vlada donijeti provedbene propise (najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona).

Također utvrđen je rok u kojem će resorni ministri donijeti provedbene propise i to:

- m inistar unutarnjih poslova će najkasnije u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu uredbe iz članka 10. stavka 7. ovoga Zakona, donijeti pravilnik kojim će z bog specifičnosti policijskih poslova, uz kriterije propisane tom uredbom, pravilnikom utvrditi posebne kriterije za ocjenjivanje učinkovitosti rada policijskih službenika

- m inistri nadležni za pojedine javne službe će najkasnije u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu uredbe iz članka 10. stavka 8. ovoga Zakona, donijeti pravilnik kojim će, z bog specifičnosti poslova pojedinih javnih službi, utvrditi posebne kriterije za ocjenjivanje učinkovitosti rada službenika i namještenika u tim javnim službama.

Uz članak 45.

Utvrđuje se da do dana stupanja na snagu odgovarajućih provedbenih propisa ovoga Zakona ostaju na snazi dosadašnji propisi kojima su uređene plaće državnih službenika i namještenika.

Uz članak 46.

Utvrđuje se da do dana stupanja na snagu odgovarajućih provedbenih propisa ovoga Zakona ostaju na snazi dosadašnji propisi kojima su uređene plaće službenika i namještenika u javnim službama.

Uz članak 47.

Utvrđuje se da Sporazum o dodacima na plaću u obrazovanju i znanosti od 25. studenog 2006. godine, sklopljen između Vlade Republike Hrvatske i Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja, Nezavisnog sindikata zaposlenih u srednjim školama Hrvatske i Sindikata Hrvatskih učitelja, i ostali sporazumi sa sindikatima kojima su utvrđeni dodaci na plaću i uvećanja plaće te dinamika isplate dodataka državnim službenicima i namještenicima te službenicima i namještenicima u javnim službama, primjenjuju se do trenutka njihovog stavljanja van snage sukladno sporazumu ugovornih strana odnosno do prestanka važenja uslijed otkaza.

Nadležni čelnici tijela državne uprave i javnih službi dužni su danom stupanja na snagu uredbi iz članka 15. stavka 3. i 4. ovoga Zakona staviti izvan snage sve odluke i druge opće akte na temelju kojih se isplaćuje plaća odnosno dodaci na plaću te novčane nagrade za radne rezultate i uspješnost u radu.

Uz članak 48.

Utvrđuje se rok za imenovanje članova Vijeća za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama. Vlada će imenovati predsjednika i članove Vijeća za praćenje i unaprjeđenje sustava plaća u državnoj službi i javnim službama u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 49.

Utvrđuje se dan stupanja na snagu Zakona .